

1972 மார்ச் 8]

(4) அறிக்கை அளித்தல்.

அரசு உறுதி மொழிக்கு பின் இரண்டாவது அறிக்கை.

THIRU MANALI C. KANDASWAMY : Mr. Speaker, Sir, I place on the Table of the House the Second Report (Fifth Assembly) of the Committee on Government Assurances. I take this opportunity, as outgoing Chairman of the Committee, to thank all the Members and the staff who assisted me, through you.

(5) 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன் வந்துள்ளேன்.

சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 20 கோடி ரூபாய் சர்க்காருடைய வருவாய் அதிகரித்திருக்கிறது. இந்த வருவாய் அதிகரிப்பின் மூலம் இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் ஊபரி தரக்கூடிய ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். மொத்தமாக 'ஓவர் ஆல் பட்ஜெட்' என்ற முறையிலே இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் 55 லட்சம் ரூபாய் இறுதி கையிருப்புப் படி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை முடிந்திருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பூராவாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கின்றபோது, சென்ற ஆண்டு எந்த அளவுக்கு மக்களின் நலனுக்கும், மேம்பாட்டுக்கும் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு இந்த ஆண்டு தொகை ஒதுக்கப் படவில்லை என்பது இந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது.

20 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருவாய் வந்தும், சென்ற ஆண்டைவிட குறைவாகத்தான் செலவு இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த அறிக்கையை நாம் பூராவாகப் பார்க்கின்றபோது சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 28 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காருடைய கடனுக்காக சிங்கிங் பண்டில் செலவு எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இதுநாள் வரையில் மத்திய சர்க்காருடைய கடனுக்காக சிங்கிங் பண்டில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டது

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 மார்ச் 8]

கிடையாது. டிப்பிரிசியேஷன் பண்டு என்ற வகையில் 1½ சதவிகிதம் சர்க்காரால் வாங்கக்கூடிய கடன்கள் எல்லாவற்றுக்குமாக ஒதுக்குவது போக மக்களிடம் இருந்து வாங்கக்கூடிய கடனுக்குத் தான் சிங்கிங் பண்டு போடப்பட்டு வந்தது. அதிலே ரிசர்வ் பாங்க் ஆலோசனைப்படி இந்த 1½ சதவிகிதம் டெப்ரிசியேஷன் கூட ஒதுக்க வேண்டியதில்லை என்று சொன்ன காரணத்தினால் அதுவும் விடப்பட்டுள்ளது. சிங்கிங் பண்டு என்பதாக ஒரே ஆண்டில் 28 கோடி ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒதுக்கியிருக்கலாமே. இப்படி ஒரே ஆண்டில் ஒதுக்கிய காரணத்தினால் மக்கள் வளவாழ்வுக்கான திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்க முடியாது போகவில்லையா? இப்படி ஒதுக்கத் தான் வேண்டும் என்பதாக ரிசர்வ் பாங்க் ஆலோசனை கூறியதா? அதுபற்றிய விவரம் எதுவும் இல்லாத காரணத்தினால் அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். முடியுமானால் சிங்கிங் பண்டு என்பதற்கு 10 கோடி அல்லது 14 கோடி இவ்வாண்டு ஒதுக்கிவிட்டு பாக்கித் தொகையை வேறு பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குச் செலவிட முடியாதா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை முடிந்துவிடவில்லை. இப்போதுதான் அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதில் தொகையைக் குறைத்து வேறு வகையில் செலவு செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொன்றை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு மூலதனத்துறையில் செலவுக்கு 90 கோடி போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஆண்டு ரூ. 82 கோடிதான் போட்டிருக்கிறோம். இப்படி மூலதனத்துறையில் செலவிட்ட அளவிலும், ரூ. 8 கோடி குறைந்திருக்கிறது.

அடுத்து, அசெட்ஸ் அண்டு லயிவிட்டஸ் பற்றிப் பார்க்கிற போது நெட்டாக 42 கோடி ரூபாய் அதிகமாகியிருக்கிறது. ரொக்க வசதி அசெட்ஸ் மட்டும் 22 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. நிகர பாரோயிங் கப்பாசிடி ஏழேழுக்கால் கோடி ரூபாய் அதிகரித்திருக்கிறது. ஆக இந்த ஆண்டு கடன் குறைவாக வாங்கி உள்ளோம். ஆகவேதான் குறைந்த பட்சம் இன்றும் 15 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தையாவது மக்களுடைய நன்மைக்காக நாம்

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

செலவிடுவதில் கூட்டியிருக்கலாம். மக்களுடைய தேவை எல்லாம் பூர்த்தியாகிவிட்டது என்று இல்லை. இன்னும் எத்தனையோ தேவைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இன்னும் ஒரு 15 கோடி ரூபாயாவது மக்களுடைய நன்மைக்காகச் செலவிடுவதற்குத் திட்டமிட இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஆஸ்பத்திரி களுக்கு ஆகும் செலவைவிட கம்மியாகத்தான் சுகாதாரத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நோய் வந்த பிறகு சிகிச்சை செய்வதைவிட நோய் வராமலேயே நம் நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் 5 பேர்கள் இருந்தால் 3 பேர்கள் நோயாளிகள் என்கிறபோது நாட்டின் எதிர்காலம் என்ன? மக்களுடைய உழைப்புச் சக்தி எப்படி விரயமாகிறது என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே, நோய் வராமல் நோய்த்தடுப்புக்காக சுகாதாரத்துறைக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கி, நல்ல பல பணிகள் செய்யப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரொம்ப நாளாக இருக்கக் கூடிய பிரச்சினை— கவர்ன்மெண்டு கமர்ஷியல் அண்டர்டேக்கிங்ஸ். இதன்மீது வருடா வருடம் தொடர்ந்து நஷ்டத்தில்தான் போகிறது. சென்ற வருஷம் 11 கோடி நஷ்டம். இந்த ஆண்டு 10 கோடி நஷ்டம், இந்த 10 கோடிக்குக் கீழே போனது கிடையாது. இதைத் தடுத்து கவர்ன்மெண்டு அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கொஞ்சமாவது லாபகரமானதாக இயங்க ஏதாவது செய்ய முடியாதா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த ரூ. 10 கோடி நஷ்டம் என்பது அச்சகம், காடு வளர்ப்பு எல்லாவற்றையும் சேர்த்த மொத்த நட்டம். வெளி மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது நமக்கு அதிகமான காடுகள் இல்லை என்றாலும் நம்முடைய காடுகளின் மண்வளம் மிகவும் சிறப்பானதாகும். இவற்றில் கொய்ஞ் பயிரிடுகிறார்கள். புகலிப்டெஸ் பயிரிடுகிறார்கள். இது அவசியம்தானா? மழை வேண்டும் என்பதற்கு மரம் பயிரிடவேண்டுமென்றால் நல்ல பலன் தரக்கூடிய தென்னை போன்ற மரங்களை வளர்க்கலாம். நாம் காட்டுக்காக 4 கோடி செலவழிக்கிறோம் என்றால் ஒரு கோடி கூட நிகர வருமானம் இப்போது கிடைப்பதில்லை பரீட்சார்த்த மாகவாவது சில பகுதிகளில் தென்னை போன்ற மரங்களை

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 மார்ச் 8]

வளர்த்தால் ஐயாயிரம் குடும்பத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் அவற்றின் மூலம் வருமானம் கிடைக்கும். இப்படி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுவதோடு, அரசாங்கத்திற்கும் வருமானம் கிடைக்க வழி யேற்படும். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாம் கவனிக்க வேண்டியது படித்து வேலையில்லாத வர்களது நிலைமையைப் பற்றியதாகும். சேன்ற ஆண்டு முதல்வர் அவர்கள் தமது நிதிநிலை அறிக்கையில் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இன்றைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பி.யு.சி., பி.ஏ., படித்தவர்கள் எல்லாம் ஒரு ப்ரூன் வேலையாவது வாங்கித் தாருங்கள் என்று எங்களிடம் வந்து கேட்கிற அவல நிலையைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் வருத்தமாக உள்ளது. படித்தவர்களிடம் மட்டும் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவுவதாகச் சொல்ல வில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சொசைடிகள் சரியாக இயங்கவில்லை, நூல் கிடைக்கவில்லை, வேலை செய்ய முடியவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். தேங்கிக் கிடக்கக்கூடிய கைத்தறித்துணிகள் அனைத்தையும் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து தொடர்ந்து நெசவாளர்களுக்கு மேற்கொண்டு வேலை கிடைக்கும்படியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும்.

அடுத்து, உணவு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது. அதில் ஒன்றும் சந்தேகம் இல்லை. ஆட்சேபணை கிடையாது. நிதர்சனமாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் விலைவாசி குறையவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். நெல் பயிர் செய்கிறவர்களுக்கும் அதிகமாகச் செலவாகிறது. அவர்களுடைய பண்டத்திற்குச் சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. இப்படி விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு ஆதாயம் இல்லை. வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் லாபம் இல்லை. இடையில் இருக்கிறவர்கள்தான் லாபத்தை அடைந்துகொண்டே போகிறார்கள். ஆகவே, இதுபற்றி அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலித்து இரண்டாம் ரகம் புழுங்கல் அரிசி லிட்டர் 75 பைசாவுக்கு அதிகம் போகாது மக்களுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தாகவேண்டும். இப்பொழுது உயர்ந்த ரக அரிசி ஒரு லிட்டர் ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், தானிய

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வியாபாரம் பூராவும் அரசாங்கம்தான் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பது. அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமை இதைக்குறித்து என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது. அப்படி அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமைக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். சாதாரண மக்கள், குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்கள், மத்தியதர வர்க்கத்தினர் எல்லாம் இந்த விலையேற்றத்தினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நல்ல ரக பச்சரிசி, இரண்டு லிட்டர் அரிசி 3 ரூபாய் என்று விற்கிறது. ஒரு லிட்டர் அரிசிக்கு 1½ ரூபாய் என்று கொடுத்தால் இவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை என்ன ஆகும்? இவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையைச் சுமயின்றி நடத்த முடியுமா? இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அரிசியைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கமே தானிய வியாபாரத்தை மேற்கொள்வதன்மூலமாகத்தான் இதைச் செய்ய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பசுமைப்புரட்சியைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது நல்ல திட்டம். பசுமைப் புரட்சிக்காக நாம் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய பலன் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் கிடைத்திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயத் தொழிலில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் பலன் கிடைக்கவேண்டும். அவர்களுக்கும் அதில் பங்கு இருக்க வேண்டும். தேசத்தின் பொருளாதாரம் எல்லா மக்களுக்கும் சமமாகக் கிடைக்கின்ற அளவிலே வழங்கச் செய்வதுதான் சோஷலிச அரசாங்கத்தின் லட்சியமாகும். பசுமைப்புரட்சித் திட்டத்தினால் பெரும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகப் பலன் கிடைத்திருக்கிறதே தவிர, சிறு விவசாயிகள், நிலத்தில் பாடுபடுகின்ற தொழிலாளர்கள் போன்றோருக்கு அதிகம் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பசுமைப்புரட்சித் திட்டத்தின் பலனை ஆராய்வதற்காக 'எவரல்யு வேஷன் கமிட்டி ஒன்றைப் போட்டு பலன் எப்படிப் பிரிந்திருக்கிறது என்பதை ஆராய வேண்டும். இந்த சபைக் கூட்டத்திலேயே

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 மார்ச் 8]

எவால்யுவேஷன் கமிட்டியைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரசார் ஆட்சி செய்த காலத்தில், நேருஜி பிரதமராக இருந்த காலத்தில் பெரிய பெரிய திட்டங்களைப் போட்டார்கள். அவர்கள் கருதியதெல்லாம், நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற செல்வம் எல்லாம் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கும் என்பதுதான். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டதற்குப் பின்னால், ஒரு கமிட்டியை வைத்துப் பரிசீலனை செய்வதில், திட்டத்தின் பலன்கள் எல்லாம் நாட்டில் உள்ள ஒரு சிலருடைய கைகளில்தான் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரிய வந்தது. ஆகவே, பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தின் பலனைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கும் ஒரு கமிட்டி அமைப்பது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்கு நாங்கள் எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்று பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட திட்டங்களைப்பற்றி அவருடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டங்களின் பலன், இதுவரையில் இயற்றிய சட்டங்கள் சரியாக இயங்கி அதன் பலன்கள் எல்லாம் எல்லோருக்கும் ஒழுங்காகக் கிடைத்திருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அதற்காகவும் ஒரு எவால்வேஷன் கமிட்டியைப் போட்டு, பரிசீலனை செய்தால், சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட முற்போக்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற பலன் யாருக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறதா என்பது தெரியவரும். இந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் என்ன நடந்தது என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மிகமிக முக்கியமானது. அதன்மூலம் கிடைக்கின்ற அனுகூலத்தை வைத்துக்கொண்டு, மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் சம்பந்தமாக நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்தாலும், இன்னும் பழைய முறையிலேயே விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறோம். காலத்திற்கேற்ப விஞ்ஞான முறைகளில் சாகுபடி செய்வதற்குத்

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தகுதிபடைத்தவர்களாக விவசாயிகள் ஆக வேண்டும். சர்க்கார் பல இடங்களில் விதைப் பண்ணைகள் வைத்துத் தரமான விதைகளைத் விவசாயிகளுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு எந்த மண்ணில் எந்த விதைகளைப் போட்டுப் பயிரிடுவது, எந்த மண்ணுக்கு எந்த உரம் இடுவது என்பதெல்லாம் தெரியாத காரணத்தால், ஏதோ ரசாயன உரம் என்றாலே உடனே கிடைத்த உரத்தைப் போட்டு விடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதனால் பணம் பாழாகிறது, ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு விஞ்ஞான முறையில் சாகுபடி செய்வதைப்பற்றிச் சொல்லித்தர விதைப்பண்ணைகள் இருக்கும் இடங்களில் விவசாயப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்து, மூன்று மாதம், ஆறு மாதம் என்ற அளவில் விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்விஞ்ஞான ரீதியில் சாகுபடி செய்யாத காரணத்தினால் உரம் பாழாகிறது, பணம் பாழாகிறது. அதுமட்டுமல்ல, கிடைக்கின்ற பலனும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு விவசாயப் பள்ளிகளை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

அடுத்தபடியாக, நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக உச்சவரம்பு 40 ஏக்கர் என்று அறிவித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். இதனால் எந்த அளவிற்கு நிலம் கிடைக்கும் என்பது தெரியாவிட்டாலும், இது ஒரு முற்போக்கானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதை ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே சமயத்தில் செய்துவிட்டால் நல்லது. மேலும், குத்தகை தள்ளுபடி செய்கின்ற அறிவிப்பை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இந்த ஆண்டு குத்தகை பாக்கியைக் கட்டிவிட்டால் பழைய பாக்கிகளை ரத்து செய்துவிடுகிறோம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருடம் குத்தகை செலுத்தப்பட்டால் அதைப் பழைய பாக்கிக்குத் தான் வரவு வைத்திருப்பார்கள். நான்குட பாக்கி கட்ட வேண்டுமென்றால், போன வருஷ பாக்கியைக் கட்டிவிட்ட பிறகுதான், இந்த வருஷ வருவிப்பார்கள். ஆகவே, இந்தத் தேதியில் பாக்கி கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதை இந்த ஆண்டுக்குக் கட்டியதாகக் கொண்டு பழைய பாக்கிகள் எல்லாவற்றையும் ரத்து செய்யவேண்டும். குத்தகைதாரர்கள் எத்தனை நாளைக்கு குத்தகைக்காரர்களாக இருந்து கொண்டிருப்பது? அவன்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 மார்ச் 8]

நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரனாக வேண்டும். இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள், கிளார்க் போன்றவர்களுக்கு ஒருசிறு விதிவிலக்கு அளித்து, மற்ற நிலங்களை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், குத்தகைதாரர்களே இருக்கக்கூடாது என்று தீவிரமாகச் சொல்கிறார். எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் நிலம் இருக்கிறதா? புள்ளிவிவரம் இருக்கிறதா, நிலப்பசி (லேண்ட் ஹங்கர்)-யைத் தீர்க்கக் கூடிய அளவில் நிலம் இருக்கிறதா? எப்படி இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும்?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இதிலே பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை. எங்களுடைய ஆலோசனையை நாங்கள் சொல்கிறோம், உழுபவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம். உழுபவனுக்கு அந்த நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் பலன் கிடைக்க வேண்டும். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஒரு சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டு, ஒரு குழப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நிலத்தில் பாடுபடும் விவசாயிகளின் வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, பெண்கள், விதவைகள் போன்றவர்கள் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு என்ன வழி? அவர்கள் நிலத்தை குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் எப்படிச் சாப்பிட முடியும்? அல்லது அவர்களே நிலத்தில் போய் உழுது வேலை செய்ய வேண்டுமென்கிறீர்களா? அவர்களுக்கு ஏதாவது எக்ஸம்ப்ஷன் உண்டா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, சட்டம் செய்கிறபோது, ராணுவத்தில் பணியாற்றும்பவர்கள், அங்கலீனம் உள்ளவர்கள், தாய்-தந்தை இழந்த மைனர்கள், விதவைகள் போன்றோருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும். எந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் சிலருக்கு விதிவிலக்கு உண்டு. சட்டம் கொண்டுவரும்போது அவற்றைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யலாம். அனால் லேனோரு இடத்தில் தொழிலைச் செய்து

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கொண்டு இருப்பவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துவிட வேண்டும். ஆசிரியர், கிளார்க் போன்ற குறைந்த வருவாய் பெறுபவர்களுக்கு சில சலுகைகள் கொடுக்கலாம். ஒரு குத்தகைதாரர் ஒரு ஏக்கர் நிலத்துக்கு 10 மூட்டை அல்லது 5 மூட்டை நெல்லை குத்தகையாகக் கொடுத்த பிறகு அவனுக்குக் கிடைப்பது ஒரு பகுதிதான். அந்த குறைந்த அளவை அவன் பெறுவதால் மீண்டும் நிலத்தில் உற்சாகமாக உழைத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க எண்ண மாட்டான். அதனால் உற்பத்தி குறைந்து போகும். நிலச் சொந்தக் காரனாக இருந்தால், மேலும் மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்துவான். அந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டிராஸ்டிகளைப்பற்றி குறிப்பு வந்துள்ளது. சமுதாய நலனுக்காக ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கென்றே ஒரு கூட்டம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆலோசனை சொல்வதற்காக வேறொரு கூட்டம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of Order, Sir, it is a slur on a very good profession. He must withdraw that word.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, தவறான ஆலோசனைபற்றி குறிப்பிட்டேனே தவிர, வழக்கறிஞர்களைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. நாட்டில் படிக்காத வக்கீல்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். பொதுவாகத்தான் நான் பேசினேன். டிராஸ்டிகளை எடுக்கிறபோது கோயில் சொத்துக்களையும் தாராளமாக எடுக்க வேண்டும். கோயிலின் அன்றாட காரியங்களுக்குத் தேவையான தொகையை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மடங்களுக்கும் கோவில்களுக்கும் சொந்தமானவை, அந்த நிலங்களின் வருவாய் எல்லாம் எங்கே போகிறது, வருவாய் எவ்வளவு என்பதெல்லாம் தெரியவில்லை. ஆகவே, அவைகள் எல்லாம் சாகுபடியாளர்களுக்கு சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது). இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுக்க வேண்டும். கடன் சமையைப் போக்குவது பற்றி

[திரு. ஏ' ஆர். மாரிமுத்து] [1972 மார்ச் 8]

அறிவித்திருப்பது மிகவும் நல்லது. விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இராஜாஜி காலத்திலே கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தது. அப்பொழுது சதவீதத்திற்கு மேல் வட்டி வாங்கக்கூடாது என்பது தான் சட்டம். இன்றைக்கு அப்படியல்ல, அதிகமான ரூபாய்க்குக் கையெழுத்துப்போட்டு 100 ரூபாய் மட்டுமே வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். அப்படிப்பட்ட கையெழுத்துக்கள் வாங்கியவற்றையெல்லாம் சேர்த்து நிறைய கட்டுக்காடாக வைத்திருக்கிறார்கள், அவையெல்லாம் போகவேண்டும். வட்டியாகக் கொடுத்துக் கொடுத்தே விவசாயிகள் நிலை கெட்டுப் போய்விட்டது. கடன் கொடுப்பவர்கள் எல்லாம் 50 சதவீதத்திற்குக் குறைந்து யாரும் வட்டி வாங்குவது இல்லை. நியாயமான வட்டி என்பதே 18 சதவீதம்தான். 300 ரூபாய்க்குக் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு 100 தான் கையிலே கொடுக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நிச்சயமாகத் தடுத்தாகவேண்டும்.

இதுமட்டுமல்ல, இனிமேலும் அப்படி வட்டி அதிகமாக வாங்காமல் தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இனிமேல் அப்படித் தடுப்பதற்குக் கொஞ்சம் யோசிக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் உண்மையிலேயே அவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்காமல் போய்விட்டால் அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் தருவதற்கு முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இருந்தாலும் இதிலே கவனம் செலுத்தித் தடுக்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 10 வட்டிக் கடைகள் இருக்கின்றன. வட்டி 20 சதவீதம். 30 சதவீதம் ஆகிறது. விவசாயிகள் நகைகளைக் கொண்டு வைத்துத்தான் பணம் வாங்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கூட்டுறவுத் துறைகளின் மூலமாகவும், மற்ற பாங்குகளின் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்கு நகையீட்டின் பேரில் பணம் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் நாம் எடுத்தாக வேண்டும். கூட்டுறவு பாங்குகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது நாம் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் வேறு ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். இவைகள் மூலமாகப் பணம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். எனவே, விவசாயிகளுக்குப் பல வகைகளிலேயும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரண மக்களைப்பற்றி நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்தக் குடும்பமாக இருந்தாலும் ஏழ்மையான குடும்பத்திற்கு

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மாதம் 150 ரூபாய் அளவிற்காவது வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும், மூன்று ஆண்டுகளிலோ அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளிலோ அந்த வருவாயை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தூறு ரூபாய்க்குக் கீழே வருவாய் உள்ள குடும்பத்தினர் ஏன் அவ்வளவு வருவாய் பெற்றிருக்கிறார்கள், ஏன் அதற்கு மேலே வருவாய் பெறச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே ஒவ்வொரு குடும்பத்தோடும் தொடர்புகொண்டு வரவேண்டும். இதற்குப் புதிய சட்டங்கள் தேவையில்லை, நம்முடைய கவனிப்பு, உற்சாகம் இவைதான் தேவை. இவற்றை நாம் செய்ய முடியும். 100 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருவாய் உடைய குடும்பங்கள் எத்தனை குடும்பங்கள் அந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்கெடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக எடுத்துப் பார்க்கலாம், அவர்களுக்கு உதவிகளைச் செய்யலாம்.

ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் இப்படித் தனித்தனியாகப் பார்த்துக் கவனம் செலுத்துவதன் மூலமாகத்தான் நாட்டிலே உள்ள ஏழைக் குடும்பங்களின் வருவாயை உயர்த்த முடியும். பட்டஜெட்டிலே பெரிய தொகையை ஒதுக்குவதால் மாத்திரம் நாம் எல்லாம் கீழே உள்ளவர்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டது என்று கருதிவிட முடியாது. அப்படிச் கருதினால் அது தவறு. அப்படியிருந்திருந்தால், இதற்கு முன்னாலே ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எல்லாம் போய்ச் சேர்ந்திருந்தால் இன்றைக்கு நாட்டிலே வறுமை இருக்காது. ஆனால் வறுமை இருக்கிறது. எங்கே போய்ச் சேர வேண்டுமோ அது சேரவில்லை. அப்படிச் சேருவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, கட்டாயக் கல்வி. எல்லோரும் கட்டாயக் கல்வி என்ற முறையிலே படிக்க வருவதில்லை. கிராமங்களிலே உள்ள வறுமையின் காரணமாக இன்றைக்கும் அங்கேயுள்ளவர்கள் சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப முடியவில்லை. பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்பிவிட்டால் உணவு கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலே 5, 6 வயதிலேயே அந்த ஊரில் உள்ள பெரிய விவசாயிகளிடத்திலே மாடு மேய்ப்பதற்கு அனுப்புகின்ற பழக்கம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1972 மார்ச் 8]

இன்னும் இருக்கிறது. படிக்காமல் இருந்தால் சமுதாயத்திற்குப் பாரமாகத்தான் இருப்பான், சமுதாயத்திற்குக் கெடுதலாகத்தான் இருப்பான், அதற்காகத்தான் நான், 150 ரூபாய் வருமான மாவது ஒரு குடும்பத்திற்கு வேண்டுமென்று சொன்னேன், அப்படிச் செய்வோமேயானால் படிக்க வருவார்கள். இல்லா விட்டால் கட்டாயக் கல்வி என்ற பெயரால் படிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட வரமாட்டார்கள், வரவில்லையென்பதற்கு அபராதம் போட்டாலும் கட்டமுடியாது, ஜெயிலுக்குத்தான் போவான். எனவே அவர்களுக்கு உணவு கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே வருமானத்தைப் பெருக்குவதால் அவர்கள் கட்டாயக் கல்வியிலே வந்து சேர்ந்து விடுவார்கள், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக கங்கை-காவிரி இணைப்பு பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் தாமிரவருணியோடு இணைக்கவேண்டும் என்று கூறுவேன். அப்படி இணைத்தால்தான் இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்கள் பயனடையும். கங்கை-காவிரி இணைப்பு என்று இல்லாது தாமிரவருணி இணைப்பு என்று செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, சோஷலிசக் கொள்கைபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிசம் என்ற கொள்கை தேசத்தின் ஒரு பகுதியிலே மட்டும் அமலாக முடியாது. பல சிக்கல்கள் எல்லாம் அதிலே வரும். இந்தியா ஒரு நாடு என்றால் நாட்டில் ஒட்டு மொத்தமாக அந்தக் கொள்கை செயல்பட்டால்தான் தவறு செய்கிறவர்கள் தப்பிப் போக முடியாது, எனவே, சோஷலிசம் என்பது எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சேர்த்து நிறைவேற்றக்கூடிய ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஏ. எம். டி. நர்ச்சியப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை அளித்திருப்பதை நான் வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

விரும்புகிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே இதனைப் பல உறுப்பினர்கள் வரவேற்றும், ஒரு சில உறுப்பினர்கள் வரவேற்பதற்கு மாறான கருத்துக்களையும் சொன்னார்கள். நானும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பாராட்டக்கூடிய முறையிலே இருக்கிறது. நாட்டிலேயுள்ள ஏழை எளிய மக்கள், சாதாரண, நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், உத்தியோகத் துறையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள், ஆசிரியப் பெருங்குடி மக்கள் அத்தனை பேர்களும் பாராட்டக் கூடிய நிலைமையிலே இது அமைந்து இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இந்த அறிக்கையை அரசியல் காரணத்திற்காகத்தான் எதிர்க்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால், வேளாண்மைத் துறைக்குப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. கடந்திருந்த துறைக்கு 1967-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே 31 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டது. இன்றையதினம் 61 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீண்டகாலக் கடன் என்ற முறையிலே 1967-க்கு முன்னாலே 3 கோடி ரூபாய்த்தான் ஒதுக்கப்பட்டது. இன்றைய தினம் ஏறக்குறைய 30 கோடி ரூபாய் ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே வேளாண்மைத் துறைக்காக அடிகமான பணத்தை ஒதுக்கியதால்தான் இன்றைய தினம் மக்களுக்குத் தேவையான உணவு மலிவான விலையிலே கிடைக்கிறது. 1967-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டிலேயுள்ள மக்கள் உணவுக்காகக் கால்கடுத்து கியூ வரிசையிலே நின்று கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலையெல்லாம் இருந்தது. தங்கள் சொந்தக் காசைப் போட்டு அரிசி வாங்க எடுத்துச் செல்லும்பொழுது, திருடன் செல்வதுபோல் பதுங்கிப் பதுங்கிச் செல்வது போன்ற அந்த நிலைமை 67-க்கு முன்னால் இருந்தது. அந்த நிலைமையை மாற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, தமிழக அரசு விவசாய அபிவிருத்திக்காகச் செய்த காரணத்தால் இன்று கடைக்குச் சென்று அரிசி வாங்கப் போகிறோம் என்று சொன்னால், அந்தக் கடையில் பலவிதமான அரிசி, 1 ரூபாய் 60 காசு, 2 ரூபாய் 50 காசு அரிசி வேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள். அவ்வளவு மலிவான விலையில் மக்கள்

[திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்] [1972 மார்ச் 8]

உண்ணும் நிலையிருப்பதால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். போற்றுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். 1 ரூபாய் 60 காசுக்கு எங்கே விற்கிறது? நியாய விலைக் கடைகளில் கூட 2 ரூபாய் 2 காசு என்று படியரிசி விற்கும்பொழுது 1 ரூபாய் 60 காசுக்கு எங்கே விற்கிறது என்று சொன்னால் நல்லது. இடத்தைச் சொன்னால் வாங்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order. He is not giving a wrong information.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : It is. It is not sold anywhere like that.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அரிசிக்கு ஃபிக்ஸெட் பிரைஸ் கிடையாது. பணம் கொடுத்து வேண்டுமானால் கேளுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கேட்கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : ஏழை எளிய மக்கள் தொழிலாளர்கள் வாங்கி உண்ணுகின்ற அரிசிக்கே அந்த விலை. ஆகவே 2 ரூபாய் 50 காசுக்கும் இருக்கிறது, 1 ரூபாய் 50 காசுக்கும் இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, மருதாநதி திட்டம் என்ற திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பல ஆண்டுக் காலமாக எடுத்துரைத்து, இந்த ஆண்டு தமிழக அரசு இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுச் செயல்பட வந்தமைக்காக ஆத்தூர் தொகுதி மக்களின் சார்பில் என்னுடைய பாராட்டையும், நன்றியையும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் தர்மத்துபட்டி கிராமம் புதுக்குளத்திற்கும் கோம்பையாறுக்கும் குறுக்கே அணை கட்டுவதற்கு 8 இலட்சத் திற்கும் மேலாக ஒரு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தையும் இந்த ஆண்டு செயல்படுத்த ஆவன செய்யு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலே குடித்தண்ணீர் திட்டம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கிராம மக்களுக்காகக் குடிநீர்

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

திட்டத்திற்கு வசதி செய்ய சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பாராட்ட வேண்டிய விஷயமாகும். கிராமங்களிலே ஓரிடத்திலே கிணறு வெட்டினால் அந்த இடத்திலே உப்புத் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு திட்டம் அமைத்து நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கும் இடத்திலேயிருந்து அந்தக் கிராம மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவத் துறையிலே பல கோடிக்கணக்கான பணம் இந்த அரசால் செலவழிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேயுள்ள 200 மருந்தகங்களில் அரசு 45 மருந்தகங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முன் வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பல மருந்தகங்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பாக நடத்தக்கூடிய மருந்தகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் டாக்டரும் இருப்பதில்லை, மருந்தும் இருப்பதில்லை. அந்த நிலைமையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, குறிப்பாக, இந்த 45 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை எடுப்பதில் ஆத்தூர் தொகுதியிலிருக்கும் சித்தையங்கோட்டையிலிருக்கும் அந்த மருந்தகத்தையும் அரசு ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஊரிலுள்ள பொதுமக்கள் 13,000 ரூபாய் வரையிலேயும் நன்கொடை கொடுக்கத் தயாராகயிருக்கிறார்கள். மருந்தகத்திற்கு வேண்டிய நிலத்தையும் வாங்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வி. 1967-க்கு முன்னால் ஆண்ட காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 53 கோடி ரூபாய்தான் கல்விக்காகச் செலவழித்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 80 கோடியாக அது உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஆரம்பக் கல்வியையும், உயர்நிலைப்பள்ளிக் கல்வியையும் பொறுத்தவரையில் நாட்டிலே பரவலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கல்லூரிப் படிப்பு மட்டும் நகர்ப்புறங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படி நகர்ப்புறங்களிலே இருப்பதால் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் குடும்பத்திலுள்ளவர்கள், நகரங்களுக்கு, தூரமான இடங்களுக்கு வந்து படிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குப் பணச் செலவும் கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன.

[திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்] [1972 மார்ச் 8]

ஆகவே, இந்தக் கல்வி விஷயத்தில் கல்லூரிகள் எந்தத் தொகுதிகளில் இல்லையோ அந்தத் தொகுதிகளில் அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, ஆத்தூர் தொகுதியிலே ஒரு கல்லூரி கூட இல்லை. ஆகவே, ஆத்தூர் தொகுதியிலே ஒரு கலைக் கல்லூரியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்டோர் நலனுக்காக இந்த ஆண்டு 4 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாகச் செலவு செய்யவிருக்கிறது. இதற்காக பிற்பட்டோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், சின்னாப்பட்டியில் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்காக ஒரு ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. அது வாடகைக் கட்டிடத்தில்தான் நடந்து வருகிறது. அந்த ஹாஸ்டலுக்கு இந்த ஆண்டில் புதிதாக அரசாங்கம் ஒரு புதிய கட்டிடத்தை, சொந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக, கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சனை, கைத்தறி நெசவாளர்கள் இந்த நாட்டிலே கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னதன் காரணமாக இன்றைக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இதை நான் முழு மனதோடு பாராட்டுகிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களிலே நூல் விலை கூடுவதாலும், செயற்கைப்பட்டு விலை கூடுவதாலும் அதன் காரணமாகத் தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல், லாபம் இல்லாமல், கூலியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு அடிப்படையான திட்டமொன்று வகுத்தால்தான் அந்த மக்களுக்கு நிம்மதியான நிலை ஏற்படும். எப்படி அறுவடைக் காலத்திலே வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்து பதுக்கி வைத்து பின்னால் விலையை ஏற்றி வைக்கிறார்கள் என்று அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் உணவு வியாபாரக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதைக் கொள்முதல் செய்து விலை கூடுகின்ற நேரத்தில் மக்களுக்கு மலிவாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதோ அதைப்போல் இந்த நூல்களையும், செயற்கைப்பட்டுகளையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

விலையேறும் காலங்களில், நியாயமான விலைக்கும் அதிகமாக விற்கும் காலங்களில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான விலைக்குக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஏப்ரல் 2-ஆம் தேதி கைத்தறி வாரம் நடைபெறப் போகிறது. கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்ய அந்த விழா நடத்தப்பட இருக்கிறது. அந்த விழாவில் தள்ளுபடி காசு கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் சொடுக்கும் காசு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், தனியார் துறையிலே உள்ளவர்களும் அந்தக் கைத்தறி வார விழாவிலே கடை வைத் தால் அவர்களுக்கும் தள்ளுபடி கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. மே. சி. துயமணி : மாண்புமிகு முமிய மாமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த சக்தி வாய்ந்த மாமன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கும் 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வளம் நிறை இதயத்தோடு வரவேற்றுப் பேச வழங்கிய நல்வாய்ப்புக் காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாடெல்லாம், வீடெல்லாம் நல்லவர்தம் ஏடெல்லாம் வாழ்த்து மழையால் நனைந்து கொண்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு நானும் எனது இதய வாழ்த்துக்களை இணைப்பதிலே பெருமைப்படுகிறேன், புறகாங்கிதம் கொள்கிறேன்.

1972-73-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் வருவாய்க் கணக்கில் செலவு ரூபாய் 394.78 கோடியாகவும் வரவு ரூபாய் 397.27 கோடியாகவும் இருக்குமென்று அறிவிக்கப்பட்டு, இதன் விளைவாக உபரி ரூபாய் 2.49 கோடி கிடைக்கும் என்று சுட்டிக் காட்டியிருப்பது தமிழக சர்க்காரின் தன்னிகரில்லாத் திறமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக—கலங்கரை விளக்காக அமைந்துள்ளது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

[திரு. மே. சி. துயமணி]

[1972 மார்ச் 8]

கோவைப் பெருநகரத்தில் மூடப்பட்டுக் கிடந்த ஐந்து பஞ்சாலைகளைப் பாட்டாளி மக்களின் துயர் துடைக்க இந்தச் சர்க்காரே ஏற்று நடத்தவும், இதற்கு முன்பு வேலையின்றிப் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக இரண்டு லட்ச ரூபாய் நிவாரணத் தொகையாக அள்ளித் தந்திருப்பதும் இப்போது மூடப்பட்டுள்ள பஞ்சாலைகளைத் திறந்திட நெவரசோடு வாதிடுவது, “ஆலையின் சங்கே நீ ஊதாயோ” என ஆர்வத்தோடு காத்திருப்பது மட்டுமல்லாது முழுமையான நெஞ்சத்தோடு மூன்று லட்ச ரூபாய்களை வாரி வழங்க இந்த அரசு முன்வந்திருக்கிறது என்றால், இதைவிட ஒரு உன்னத அரசு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எந்த மூலையிலே பதுங்கியிருக்கிறது என்பதை, வசைபாடுகிற பெரியவர்கள் அன்புகூர்ந்து சட்டிக்காட்ட வேண்டுகிறேன். மூடிக்கிடக்கிற நூற்பாலைகளின் கதவுகளைத் திறக்க தம்மிக சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளும் இராட்சத முயற்சிகளைக் கண்டு வாடிக் கிடக்கின்ற தொழிலாளி வர்க்கம் வாழ்த்துக்களைக் குவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல.

நமது மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவாளர் பெருங்குடி மகன் படுகின்ற அல்லலை நீக்க 1966-67-ல் ரூபாய் 1.82 கோடி இருந்ததற்கு மாறாக 1971-72-ல் ரூபாய் 2.03 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டது. மேலும் 1972-73-ல் ரூபாய் 2.34 கோடியாக உயர்த்தியிருக்கிறது என்றால் கண்ணீர் வடிக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்வை இந்தச் சர்க்கார் உயர்த்தியிருக்கிறது என்று பொருளாகும். ஆயிரக்கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழ்வு நடத்தும் மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியிலேயிருந்து வந்திருக்கின்ற நான் அந்த உயர்ந்த பெருமக்களின் சார்பாக உளம் நிறைந்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிக அளவு அறுபது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கலாம் என்கிற அளவை, குடும்பத்திற்கு நாற்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என மாற்றியமைக்க வேண்டிய திருத்தங்கள் சட்ட சம்மதம் பெறும் என அறிவித்திருப்பது நிலப்பிரபுக்களின் நெஞ்சத்தை வாஸ்கொண்டு அறுப்பதாகவும், நெஞ்சொடியப் பாடுபடும் விவசாயப் பெருங்குடி மகனின் வயிற்றிலே பால் வார்ப்பதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல. முந்திய நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்

1972 மார்ச் 8] [திரு. மே. சி. தூயமணி]

உயிரோட்டத்தையே கெடுக்கின்ற வகையிலும், அதன் உன்னத நிலையைப் புதைக்கின்ற முறையிலும் மிட்டா-மிராசுதார்கள் பலர் “அறக் கட்டளைகள்” என்னும் பெயரிலே தங்கள் நில ஆதிக் கத்தை நிலைநாட்டி வந்தனர். அப்படிப்பட்ட அறக் கட்டளை களுக்கு அளிக்கப்பட்ட விதி விலக்குகளுக்கெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை. சாவுமணி அடித்திருக்கிறது, சவக் குழிக்கு அனுப்பியிருக்கிறது, என்றால் இதைவிட ஒரு புரட்சிகரமான நடவடிக்கை வேறு எதுவாக இருக்க முடியும், எங்கே பார்க்க முடியும் என்பதை அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டி கிறேன்.

அதுமட்டிலுமல்ல. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வரிக்கு வரி சுட்டிக் காட்டி இருக்கிற ஒவ்வொரு பிரச்சினையும், வாழ்க்கையின் அடித் தளத்திலே வாழும் மனித சமுதாயத்தை வழி நடத்திச் செல் லும் வழிகாட்டியாகவும்—திக்குத் தெரியாத காட்டில் திண்டாடு கிற தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு திசை காட்டும் திபஸ்தம்பமாக வும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. வெறித்தனம் கொண்டு பூர்சுவா சித்தாந்தம் தனது கடைசிக் கட்டத்தில் நாட் களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. சோசலிச சிந்தனைகள் மிகக் கம்பீரமான தோற்றத்தோடு கொடி கட்டிப் பறக்க ஆரம்பித்து விட்டது என்பதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சிறந்த அடையாள மாகும். சீரிய ஆதாரமாகும். சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பேணிக் காத்து வைக்கும் “கற்பூரப் பெட்டகம்”—செல்வக் களஞ்சியம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

இதுபோன்றே சாலை மேம்பாட்டிற்காக நடப்பு ஆண்டில் ரூபாய் 3.68 கோடியும், சாலைப் பராமரிப்புக்காக ரூபாய் 6.63 கோடியும் செலவழிக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர, தேசிய நெடுஞ்சாலைகளுக்காக 1971-72-ல் ரூபாய் 5.54 கோடி நம் மாநிலத்தில் செலவிடப்படும். 1,000 மைல் நீளமுள்ள, பேரூந்துகள் செல்லும் ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளை, அரசே மேற் கொள்ளுவது என்ற அருமையான முடிவை அறிவித்திருக்கிறது. மேலும் முக்கியமாகப் பாராட்டவேண்டிய செய்தி ரூ. 5.33 கோடி செலவாகும் பாம்பன் பாலத்திற்கு நடுவணரசு தனது ஒப்புதலைத் தந்துள்ளது என்பதாகும்.

[திரு. மே. சி. தாயமணி]

[1972 மார்ச் 8]

இப்படிப்பட்ட சாலைப் பணிகளும், பால வேலைகளும் துரித வேகத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், எனது தொகுதியிலே உள்ள தூர்ந்துபோன சாலைகளை—துவக்க வேண்டிய பால வேலைகளை நினைவுபடுத்துவது எனது தலையாய கடமையாக எண்ணுகிறேன்.

மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து உதகை செல்லுகின்ற பவானி ஆற்றுப்பாலம் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என நீண்ட நெடு நாட்களாகச் சொல்லப்பட்டும் இதுவரை செயல்படுத்தப்படவில்லை. எனவே, உலகத்துப் பெரியவர்கள் எல்லாம், பவனி வருகின்ற அந்த பவானி ஆற்றுப் பாலத்தை, உயர்வு படுத்த, விரிவு படுத்த எல்லா வகை நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

அது போன்றே, காரமடையிலிருந்து வெள்ளியங்காடு வரையிலும், தோளம்பாளையத்திலிருந்து கோபனூரி வரையிலும், காரமடையிலிருந்து சிறுமுகை வரையிலும் சாலை வேலைகள் நடைபெறுகிறது என்றாலும் அதற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்தப் பணிகள் எல்லாம் சரிவர நடைபெறாத நிலையிலுள்ளது. எனவே, அதற்குப் போதுமான நிதியை உடனடியாக ஒதுக்கி வேலையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

மேட்டுப்பாளையம் நகராட்சிக்கு இருக்கின்ற வருமானம் மிக மிகக் குறைந்த நிலையிலேயே இருக்கிறது. எந்த ஒரு சிறப்பான வேலையும் செய்ய முடிவதில்லை. ஐம்பதினாயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட மேட்டுப்பாளையம் நகராட்சிக்குச் சொந்தமாக ஒரு கட்டடம் கூட இல்லை. அதற்குக் கால்கோள் விழா நடைபெற்றிருந்தும் இதுகாறும் கட்டடம் உருவாக்கப்படவில்லை; எனவே, அப்பணியும் விரைந்து நடைபெற ஆவன செய்ய அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

தோளம்பாளையம், காளம்பாளையம், மருதூர், ஆகிய பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பாசன வசதிக்காகப் பயன்படும் நீண்ட நெடு நாட்களாகச் சொல்லப்பட்டு வரும் பெரும்பள்ளத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இலுப்பை நடத்தும் ஊராட்சி மன்றத்தைச் சார்ந்த பகத்துரில் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் பல்லாண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். அந்த எண்ணம் பகற்கனவாகவே இருந்து வருகிறது.

1972 மார்ச் 8] [திரு. மே. சி. துயமணி]

எனவே, அந்த மக்களின் இனிய கனவை அன்புகூர்ந்து நனவாகக் கித் தர வேண்டுகிறேன்.

தேக்கம்பட்டி ஊராட்சியிலுள்ள இராமேசுவன்டர் புதூர் பாலம், சிறுமுகை மூலத்துறை பாலம் சாலவேம்பு நெல்லித்துறை பாலம், தாளானூர் பேயாறு பாலம் ஆகிய அனைத்தும் நிறைவேற்றித் தரப்படவேண்டுமெனக் கேட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நெஞ்சம் திறந்து வரவேற்று அமர்கிறேன்.

*திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு பட்ஜட் மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

ஏழைகளுக்குப் புது வரி இல்லை என்று சென்னாலும் மறைமுகமாக ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் பட்ஜட் இது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது வரிகளைப் போடவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடைகளை ஏலம் விட்டதன் மூலம் இன்று 35 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது. இந்த 35 கோடி ரூபாய் ஏழை மக்களிடமிருந்துதான் பெறப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை மக்களைத்தான் பாதிக்கிறதே ஒழிய மேட்டுக்குடியில் உள்ளவர்களைப் பாதிக்க முடியாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை சாராயக் கடை, கள்ளுக்கடை மூலமாகக் வரக்கூடிய வருவாய் என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக கீழே இருக்கக்கூடிய பாமர மக்களுடைய குடும்பங்களை ஏலம் விட்டு வருகிற தொகை என்றுதான் சொல்லமுடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

வரியைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட இன்றுவரை சிறுகச் சிறுக 200 கோடி ரூபாய்க்கு வரியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள், ஆனால் வசதி பெருகியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. விவசாயிகள் பாதிப்பு, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஆகியவற்றைப் போக்குவதற்கு இதிலே ஒரு வழி வகையும் இல்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் வகையில் சென்ற ஆண்டு 2,400 பட்டதாரிகளுக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டம் இருந்தது. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி]

[1972 மார்ச் 8]

அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் பாதிப்பு, விவசாயிகள் மின் கட்டண உயர்வினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்கு விவசாயிகளுக்கான அந்த மின் கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனது தொகுதி பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டையில் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிப் பள்ளியை மூடி விடுவதற்கு ஏற்பாடு நடந்துவருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு முன்பு அங்கு ஆசிரியர்கள் நான்கு பிரிவுகளாக 160 ஆசிரியர்கள் அங்கு பயிற்சி பெற்று வந்தார்கள். அடுத்தப்படியாக மூன்றாகக் குறைக்கப்பட்டது. இப்போது 80 ஆசிரியர்கள்தான் அங்கு பயிற்சிபெற்று வருகிறார்கள். அதையும் மூடிவிடுவதற்கு இங்கு ஏற்பாடுகள் நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையில் பரிசீலித்து அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியை அங்கேயே இருக்குமாறு உதவி செய்யும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் புதுக்கோட்டையில் உள்ள மக்கள் ஆலலோடு எதிர்பார்த்திருப்பது புதுக்கோட்டையை ஒரு தனி ஜில்லாவாக ஆக்கவேண்டுமென்பது ஆகும். அப்படி அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று வெகு நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். அதையும் கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியைப் பின்தங்கிய பகுதியாக கருதவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடுமியான்மலையில் ஒரு பண்ணை நல்லவிதமாக நடைபெற்று வருகிறது. அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைத்தால் அங்குள்ள பின்தங்கிய மக்களுக்கும் பயன்படும் என்ற காரணத்தினால் அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதுக்கோட்டை பகுதியில் கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. 90 சதவிகிதம் மக்கள் அங்கு இறைவைத் தண்ணீரைக் கொண்டு சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அங்கு அதிகப்படியாக கரும்பு சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அங்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் சிற்றுவரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1972 மார்ச் 8]

திரு. இரா. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 2.49 கோடி ரூபாய் உபரியாக இருப்பது பாராட்டத் தக்க ஒன்றாகும். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்காக அதன் முன்னோடி அறிக்கையாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். கடன் சுமையைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசுக்கு நாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு கடன் தொகை கொடுக்க வேண்டியது 53.38 கோடியாகவும் நமக்குக் கிடைக்கிற கடன் 45.80 கோடியாகவும் இருக்கிறது. ஆக ஆண்டு ஒன்றுக்கு எட்டு கோடி ரூபாய் நாம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். மூலதனக் கணக்கில் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு நாம் செலவழிக்கிற தொகை அத்தனையும் மாநில அரசின் நிதியையே நம்பியிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இறுதி வரையிலாவது மத்திய அரசு இந்தக் கடன் தொகையை நிறுத்தி வைக்கும்படி நாம் மீண்டும் வலியுறுத்தவேண்டும். அப்படி வலியுறுத்தி, அவர்கள் கடன் தளையை வருவிப்பதை நிறுத்தி வைத்தால் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு நாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஐம்பது கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கக் கூடிய ஒரு வசதி வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறையில் இந்த அரசு செய்திருக்கும் சாதனைகளை நாம் மனத்தில் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பசுமைப் புரட்சியினால் வேளாண்மைத் துறையில் நாம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகள் அளிப்பது, அவர்களுக்கு நல்ல தரமான விதைகள் கொடுப்பது, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கொடுப்பது, போன்ற வகைகளிலும், வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் மூலம் 1.050 ட்ராக்டர்கள் அதிகமாகக் கொடுத்தும் எல்லாவிதமான வசதிகளையும் நாம் செய்திருக்கிறோம். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் வேளாண்மைத் துறையில் இவ்வளவு பெரியதொரு சாதனையை நாம் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. கடன் வசதியைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் குறுகிய காலக் கடன்கள், மத்திய கால கடன் வசதி என்று

[திரு. இரா. இராமலிங்கம்] [1972 மார்ச் 6]

72-73-க்கு மட்டும் 61 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் துக்கியிருக்கிறோம். அதேபோல நீண்ட காலக் கடன் வசதி என்ற வகையில் இந்த ஆண்டு முப்பது கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கியிருப்பதன் மூலம் விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்தியை நல்லமுறையில் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பழைய குத்தகை நிலுவை அத்தனையையும் ரத்து செய்யக்கூடிய சட்டம் கொண்டுவருவது இன்று கடன் சமையில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய சட்டமாகும்,

மின்வசதியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாட்டில் 50,000 கிராமங்களுக்கு மேல் இதுவரையில் மின்வசதி அளித்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக, 72-73-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது போல் கிராமப்புறங்களில் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கும் முயற்சியில் நாம் ஈடுபடவேண்டும்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இணைப்புச் சாலைகள் ஆமைப்பதற்கும் கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் ரூபாய் 300 கோடி வரையில் தேவைப்படுகிறது. அதற்காக லெனி போன்றவற்றை அதிகமாக்கி இணைப்புச் சாலைகளையும், தண்ணீர் வசதி போன்றவைகளையும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று கிராமங்களில் அவசியமாகத் தேவைப்படுவது குடி தண்ணீர். அதுவும் கடற்கரைப் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் குடி தண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடற்கரையிலிருந்து ஐந்தாறு மைல்கள் தள்ளி உள்நாட்டில் இருக்கிற கிராம மக்கள் கோடை காலங்களில் கிணற்றை ஆழப்படுத்தினால் உப்புத் தண்ணீர்தான் பெறமுடிகிறது. ஆகவே சில சமயங்களில் சோறுகூட வேகாமல் விரைத்துப் போய் விடுகிறது. ஆகவே, கடற்கரைப் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி சீக்கிரமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தண்ணீர் வாரியம் எல்லாவது இந்தப் பணியைச் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் வருமானம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. பல பஞ்சாயத்துக்கள்

1972 மார்ச் 8] [திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

வரிகளை வசூலித்து மின் கட்டணம் மட்டும் செலுத்தக் கூடிய அளவிற்குத்தான் தங்களை நிதிநிலை வசதியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே உபரிபாக இருக்கிற இந்த இரண்டு கோடி ரூபாயிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி தண்ணீர் வாரியம் மூலமாகக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் பரீட்சார்த்தமாக ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கிச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 72-73-ம் ஆண்டுக்கு 34.69 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மருந்துகளுக்காக அதிகப்படியான தொகை செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. சென்னை நகரில் உள்ள டெப்டி டைரக்டர் ஆப் மெடிக்கல் ஸ்டோர்ஸ் டெப்போ அவர்களை சந்தித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் இந்தியாவிலே பல மாநிலங்களிலே பணியாற்றியிருக்கிறேன், தமிழ்நாட்டைப்போல் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அதிகமாக மருந்துக்குச் செலவு செய்யக்கூடிய ஒரு மாநிலம் வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது என்று. அதேபோல் வெளிநாடுகளில் இருந்து வருகிற, இலாகா வருகிற மருந்துகளா ஹும்சரி எல்லாவற்றையும் இன்று தமிழக மக்கள் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். தமிழக அரசு அதற்கான முயற்சியில் இன்று ஈடுபட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

கல்வித் துறையில் இந்த ஆண்டு 89.85 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தாமான கல்வியை ஊட்ட வேண்டுமென்று ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது.

தொழில் துறையில் இன்று தொழிலாளர்களுக்காக, அவர்களின் நலன்களுக்காக இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள கொள்கையினை நடுநிலையாளர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிற வரையில் போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள். தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். ஆகவே, அவ்வப்போது ஏற்படுகிற கிளர்ச்சிகளை, போராட்டங்களை இன்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கொள்கை அடிப்படையில் தீர்ப்பதுதான் சிறந்த முறை.

ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு தமிழகத்தில் பல ஆலைத் தொழிலாளிகள் மற்றைய தொழிலாளர்களைவிட ஓரளவுக்கு

[திரு. இரா. இராமலிங்கம்] [1972 மார்ச் 8]

நல்ல ஊதியம் பெறுகிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாகத்தெரியும். ஆலையை விட வேறு பல தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கும் தொழிலாளிகள் போராடக்கூடிய வசதியற்ற நிலையில் இன்று அல்லல் படுகிறார்கள். மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்பதற்காக கூலியை நிர்ணயம் செய்வதற்கும், கூலி நிர்ணயக்குழுவை ஏற்படுத்தி, கூலி நிர்ணயம் செய்து நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலைகளில் வரும் தகராறுகளுக்குக் காரணம், தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் ஏற்படும் தொழில் தகராறுகள்தான் என்பதை இன்று நாம் காண்கிறோம். தொழிலாளர்களுக்கும் ஆலையின் நிர்வாகத்தில் பங்கு கொடுத்தால், ஓரளவுக்கு அந்தத் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்க முடியும், சமாளிக்க முடியும். பொதுவாக இன்று நடக்கும் கூட்டுறவுத் துறையில் பல ஆலைகளில் நிர்வாகக்குழுவில், தொழிலாளர்களைச் சார்ந்தவர்களும் இயக்குநர்களாக இருக்கிறார்கள். உற்பத்தியை அதிகரித்தல், வேலைப் பளுவை அதிகரித்தல். ஊதிய உயர்வு ஆகிய பிரச்சனைகளில் எல்லாம் தொழிலாளர்களோடு கலந்து பேசி, நிர்வாகத்தோடு கலந்து பேசி அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் சுமுகமாக தீர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு—பொதுத்துறையாக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவுத்துறையாக இருந்தாலும் சரி—பங்கு கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு குழுவை அமைக்க இருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும்.

இதேபோன்று தனியார் துறையில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிற ஆலைகளிலும், இப்படி தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்திற்கு மிடையே ஒற்றுமை ஏற்படுகிற வகையில், தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு கொடுக்கச் செய்யும் அளவில் இந்தக் குழு அமைக்க முடியுமா என்பதை அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தில் பங்கு ஏற்பட்டால், தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பு ஏற்படும் என்பதை மனதில் கொண்டு, தனியார் நடத்துகிற ஆலைகளிலும் பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனிகளிலும், அரசாங்க நிறுவனங்களிலும் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்கள் பங்கு பெறத்தக்க வகையில் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 8] [திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவருவதை அறிவித்து இருப்பது பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். விவசாயிகள், மீல் தொழிலாளர்கள், கடன் சமையால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. குறிப்பாக நகர்ப்புறங்களில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள்—எந்தத் தொழிலாளி குடும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கடன் இல்லாது இருக்க முடியாது—கடன் வாங்கிவிட்டு, அதனால் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளி 100 ரூபாய் கடன் பெறுகிறான் என்றால் அதற்கு 12 ரூபாய் வரை வட்டி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 100-க்கு ரூபாய் 144 சதவிகிதம் வட்டி செலுத்தக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்படி அதிக வட்டி வாங்குவதைத் தடை செய்ய பல சட்டங்கள் இருந்தாலும், அவைகளால் பலன் இல்லை. அவற்றைக் கடுமையாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி அநியாயமாக வட்டி வாங்குபவர்கள் சமுதாயத்தில் இருக்கும் மக்களை உறிஞ்சும் அட்டைகள், அந்தச் சட்டத்தைப் பலன் உள்ளதாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு விடிவு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலம் கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னால் பாங்குகள் ஒரு சில பேருக்குத்தான் கடன் உதவியளிக்கிறது. தேசியமயமாக்கினால் ஏழைகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்னர் ஒரு சிலருக்குத்தான் அந்த பாங்குகள் கடன் கொடுத்தன. ஏழைகளுக்கு அந்த பாங்குகள் நன்மை செய்யும் என்று எதிர்பார்த்தோம். தேசியமயமாக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு சிலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த கடன்களும் இப்போது நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. ஆகவே, இந்த பாங்குகள் சாதாரணமானவர்களுக்குக் கடனுதவி அளிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு வற்புறுத்தி எழுதவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த பாங்குகளில் கஸ்டோடியன்கள் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கேயிருந்து வருகிறார்கள்? மாநில அரசுக்கு அந்த வங்கிகளில் எந்தவிதமான பங்கும் கிடையாது. மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, அந்த பாங்கு நிர்வாகத்தில் மாநில அரசுக்குப் பங்கு வேண்டுமென்று கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. இராமலிங்கம்] [1972 மார்ச் 8]

தூத்துக்குடியில் பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் வந்து இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையில் 71 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 66,000 டன் சோடா உப்பும், 660 டன் அம்மோனியா உப்பு தொழிற்சாலை ஒன்றும் 10 கோடி மூலதனத்தில் தூத்துக்குடியில் வர இருக்கிறது. இது போன்று பல பெரும் தொழிற்சாலைகள் அந்தப் பகுதியில் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது, அந்தப் பெரும் தொழிற்சாலைகள் குறிப்பாக தூத்துக்குடிக்கு வர டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கு என் தொகுதி மக்களின் சார்பில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தூத்துக்குடிப் பகுதியில் உப்பு ஒரு முக்கியமான தொழிலாக இருக்கிறது. உங்களுக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். உப்புத் தொழிலில் 20,000 குடும்பங்கள் ஈடுபட்டு இருக்கின்றன. சால்ட் பேஸ்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்வார்களே, அதாவது உப்பை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு பல தொழில்கள் வளர இன்றைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அரசு அதற்கான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உப்புத்தொழிலை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உப்புத் தொழில் மிகச் சிறப்பாக இப்போது இருக்கிறது. பங்களா தேஷ் ஏற்பட்ட பிறகு தூத்துக்குடியிலிருந்து ஏராளமான உப்பு இப்போது ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம் அமைக்கப்பட்டு விட்டால், மூலப் பொருள்கள் அதிகமாக இந்தத் துறைமுகத்தின் வாயிலாக ஏற்றுமதி செய்ய முடியும், 10 லட்சம் டன் வரையில் நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகம் நல்லபடியாகச் செயல்படவேண்டுமானால் 10 லட்சம் டன் வரை உப்பு நாம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும், இன்றைக்கு தூத்துக்குடியில் 8 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது, இந்த 8 லட்சம் டன் உற்பத்தியில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50,000 டன் தான் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. ஒரு லட்சம் முதல் 2 லட்சம் டன் வரையில் மேற்கு வங்கத்தில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, 10 லட்சம் டன்னுக்குமேல் உப்பு உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமானால் அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது. அப்படி பாதிக்கப்பட்டால், துறைமுகத்திற்குத் தேவையான 10 லட்சம் டன் உற்பத்தியை நம்மால் செய்யமுடியாது.

1972 மார்ச் 8] திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

அரசு சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. உப்பு உற்பத்தியாகும் 4,000 ஏக்கர் நிலங்களை இன்றைக்கு தொழில் வளர்ச்சிக்காக ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அந்த 4,000 ஏக்கர் நிலங்களில் 4 லட்சம் டன் உப்பு உற்பத்தி ஆகிறது. அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதால் 4 லட்சம் டன் உப்பு உற்பத்தி குறைந்து விடும். ஆகவே நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இந்த ஆழ்கடல் துறைமுகம் வந்ததற்குப் பிறகு நாம் எவ்வளவு உப்பு வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பாதிக்காத அளவில் பார்த்துக்கொண்டு அந்த நிலத்தைப் பிறகு ஆர்ஜிதம் செய்யலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. த. சோனையா : துணைத்தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் சொல்லி, பெருமதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தில் வரவு ரூ. 397.27 கோடியாகவும், செலவு ரூபாய் 394.78 கோடியாகவும், வருவாய் உபரி ரூபாய் 2'49 கோடியாகவும் இருக்குமென்று கூறி ஒரு உபரி பட்ஜெட்டை இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலே பேசுகிற நேரத்தில் உள்ளபடியே நான் பெருமைப்படுகிறேன், பூரிப்பு அடைகிறேன்.

காரணம், எங்கள் பகுதி பஞ்சம், வறட்சி நிறைந்த பகுதி. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், அதுவும் கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. நீண்ட நெடுங்காலமாக அந்தப்பகுதி மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த பல பிரச்சனைகளுக்கு இன்று செயல்முறைத் திட்டங்கள் வந்திருப்பதைக் கண்டு உள்ளபடியே பூரிப்பு அடைகிறேன்.

இதன்மூலம் இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்கள் உள்ளபடியே பூரிப்படைவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றங்கள் சீர்செய்ய முடியாமல் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்த 1,000 மைல் பஸ் போகும் ரோடுகளை அரசாங்கம் ஏற்றிருப்பதானது, உள்ளபடியே எங்களுக்கெல்லாம் மெத்த

[திரு. த. சோனையா]

[1972 மார்ச் 8]

மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக இருக்கிற காரணத்தால், கஷ்ட நஷ்டத்தை அறிந்து இந்த அரசாங்கம் செய்திருப்பதைப் பெரும் பெருமையாக ஏற்று, வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, நீண்ட நெடுங்காலமாக இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்கள் ஏக்கத்தோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை பாம்பன் பாலம். அது எப்பொழுது வரும்? வருமா வராதா? என்று நீண்ட நெடுங்காலமாக சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அந்த மக்களுக்கு, இந்த அரசு, திருப்தி கரமாக மத்திய சர்க்காரோடு போராடிப் போராடி நீண்ட காலத் திற்குப் பிறகு இன்று 5.33 கோடி ரூபாயில் அந்தப் பாம்பன் பாலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குரிய நிலைமையை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே, அந்த இராமநாத புரம் மாவட்ட மக்கள், இந்தத் தடவை இந்தத் தொடர்க் கூட்டம் முடிந்து, இராமநாதபுரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஊருக்குத் திரும்புகிற பொழுது மாலை போட்டு வரவேற்று மரியாதை செய்ய இரயில்வே நிலையத்திற்குத் திரண்டு வருவார்கள் என்று நிச்சயமாகக் சொல்ல முடியும். ஏனென்றால், இந்தப் பாம்பன் பாலப் பிரச்சனை இராமேசுவரம் கோவிலுக்குப் போக ஒரு தடையாக இருக்கிறது. இப்பொழுது மக்கள் போகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தப் பாலத்தைப் போட்டு விட்டால், எண்ணற்றவர்கள், இலட்சோப லட்சம் பேர் இராமேசுவரம் சென்று வருவதற்குப் பெரிய வாய்ப்பாகவும் வசதியாகவும் இருக்கும். இந்த வாய்ப்பையும் வசதியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த தமிழக அரசை இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்கள் வரவேற்பார்கள், பாராட்டுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, சிவசங்கைக்கு அருகில் அங்கே அனாதையாகக் கிடந்த 'கிராஃபைட்' 'கலவம்' என்ற கல் எங்கே பார்த்தாலும் பரவிக் கிடந்தது. அந்தப் பகுதி என்னுடைய தொகுதியாகும். 20 வருஷமாக எனக்கு முன் இருந்தவர்களெல்லாம், இதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இருந்தாலும் கூட அது அனாதையாகக் கிடந்தது. அதை எடுத்து, அருமையான தொழிற்சாலை உருவாவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்து, 22 லட்சம் ரூபாய் அதற்கு ஒதுக்கி இருப்பதற்காக, இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

1972 மார்ச் 8]

[திரு. த. சோனையா]

இன்னொன்று. சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே, இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தை கடனில் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பல வகையில் கஷ்டப்பட வேண்டி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். வில்லங்க சர்டிபிகேட் வேண்டுமென்று யூனியன் ஆபீசில் காத்திருந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை போக வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு ஆளுக்கு ஒரு பாஸ் புக் என்று கொடுத்து, அதில் அவர்களுடைய மொத்த நிலம், வாரம், வாங்குகிற கடன் போன்றவற்றைக் குறித்து, உடனடியாகக் கடன் வாங்கி உரம் வாங்கும் வசதியை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இந்த மருந்தகங்களைச் சென்று பார்த்து வருவதென்பது மிகக் கஷ்டமான காரியம். ஒவ்வொரு இடத்திலும், ரூபாய் 10 ஆயிரம் 15 ஆயிரம் என்று செலவாகிறது. அப்படி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒன்றியங்கள், அவற்றை இன்றைய தமிழக அரசிடம் கொடுத்து விடுவது என்று ஒன்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இது மிக சந்தோஷமான காரியம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, 'வைகை சீரமைப்புத் திட்டம்'. இந்தத் திட்டத்திற்கு நம் அரசு பணம் ஒதுக்கி, அது அபரிமிதமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, பாப்பியனார் அருகில் இன்னொரு மதகு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. இதைத் துவக்க அரசாங்கம் கொஞ்சம் தீவிரமாகவும், வேகமாகவும் செயல்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என் தொகுதி ஊர் ஒன்றில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவில் 4 கிணறுகள் வெட்டி, அவைகள் மூலமாக ஒரு கிராமம் வளர்ச்சிக்கு வர வகை செய்ததற்காக இந்த அரசாங்கம் அனுமதித்ததற்காக, அந்தக் கிராம மக்கள் சார்பில் இந்த அரசுக்கு நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாணமதுரை ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குட்பட்டிருக்கின்ற மருந்தகத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மாணமதுரை—ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்து—முனிசிபாலிட்யாகும் தருணத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த

[திரு. த. சோனையா]

[1972 மார்ச் 8]

ஊராட்சி ஒன்றியம் அதனை நிர்வகிக்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் தமிழக அரசிடம் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த மருத்துவ மனைக்கருகில் இருக்கிற இடைக்காட்டீர் என்ற ஊருக்கு, மதுரை-மண்டபம் சாலைக்கும் வர மக்கள் திண்டாடித்தான் வருகிறார்கள். தண்ணீர் இருக்கிற காலத்தில், பெண்கள் நீந்தி வர மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நான் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களை ஒரு தடவை இடைக்காட்டுருக்கு அழைத்துச் சென்று, மக்கள் படுகிற அவஸ்தைகளை நேரிடையாகவும் எடுத்துச் சொன்னேன். வலையில் ஒரு பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று தமிழக அரசை நான் மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கிருதுமால் நதித் திட்டத்திற்கு, பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறேன், கொண்டு வருகிறேன், அதோ வருகிறது, இதோ வருகிறது என்று சொல்லி, அந்தப் பகுதி மக்களை நீண்ட காலமாக நம்ப வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த அரசு அந்த நம்பிக்கையை இழந்து விட்ட காரணத்தால், இன்றிருக்கின்ற அரசாவது அந்த மக்களுடைய எண்ணத்தையும் அவர்கள் எண்ணி, எண்ணி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற பிரச்சனையையும் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்புவணம் கண்மாய் எனக்கு விவரம் தெரிந்த காலத்தில் இருந்து தார்வாராமல் கிடக்கிறது. அதை மனித சக்தியை வைத்து தீவிரப்படுத்த முடியாது. இயந்திர சக்தி மூலமாக அதைச் செய்ய இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்புவணம் ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்து. அங்கே, குடி நீர் திட்டத்திற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தைச் செயல் முறையில் செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிறவர்களுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடி நீர் தர வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று, நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் எந்த மாநிலத்திலும் செய்யாத பெரிய காரியமான பிச்சைக்காரர்கள் புனர் வாழ்வுக் காகத் திட்டமிட்டு, அதன் மூலமாகச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

1972 மார்ச் 8] [திரு. த. சோனையா]

அதே போல், இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற, கீழ் மட்டத்திலிருக்கின்ற ரிக்ஷா ஓட்டுகிற தொழிலாளி, கை வண்டி இழுக்கும் தொழிலாளி களுக்கு ஒரு மறுவாழ்வுத் திட்டத்தை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குக் கடனாக ரிக்ஷா அல்லது கை வண்டிகளை வாங்கி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் பரந்து கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் ஏழை, எளியவர்கள். உழைத்து, உழைத்து உருக்குலைந்து போன மக்கள். அவர்கள் உழைப்பால் கிடைப்பதை வாடகையாகக் கொடுத்து விட்டு, அரைப் பட்டினி, கால் பட்டினி கிடக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இதை மாற்றி, வண்டியை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கினால், நிச்சயமாக அவர்கள் வாழ்வு முன்னேறும். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை இந்தத் தமிழக அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இராமநாதபுரம் கண்மாய் பெரிய கண்மாய் கடல் போலிருக்கிறது. 48 மடை உடையது. நீண்ட காலமாக, அந்தக் கண்மாய் மராமத்து செய்யப்படாமலிருக்கிறது. இதை மராமத்து செய்ய, இந்த அரசு 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறது. இதைக் கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன். இப்படிப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து தந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசை உள்ளபடியே நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தமிழக மக்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய அறிக்கையாகும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகச் சீராகவும், சிறப்பாகவும், தமிழக மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு இந்த சர்க்கார் திடமாக இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறதென்று சொல்லி இந்த அறிக்கையை வரவேற்று வணக்கம் சொல்லி இந்த அளவோடு முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இது ஏதோ ஒரு சர்வீஸ் பட்ஜெட்டாக வந்துவிட்டது என்று பெருமைப்பட்டாலும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் எதிர்க்க

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1972 மார்ச் 8]

வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் நல்ல பல யோசனைகளையும் கூறியிருக்கிறார்கள், அவைகளை எல்லாம் அரசு தீர் யோசனை செய்து எதை எதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அதை அதை எடுத்துக்கொள்ள முன்வந்தால்தான் அதிக நன்மை அளிக்கும். எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தான். மக்களுடைய குரலையேதான் இங்கே ஒலி செய்கிறார்கள் என்பதை எந்த அரசும் மனதில் வைக்க வேண்டும். இதை நான் இந்த பட்ஜெட் உரையில் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், தொடர்ந்து இந்தச் சபையில் படிமுறை எத்தனையோ இன்சல்ட்ஸ்—இன்சின்யுவேஷன் ஏற்படுகிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், தாங்களும் தான் இந்த சபையின் டெசென்சி—டெக்கரோத்தைக் காப்பாற்ற முன்வரவேண்டும்.

ஏதோ நடந்துவிட்ட சம்பவத்தை மட்டும் நான் இங்கே கூற விரும்பவில்லை என்றாலும், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அதைக் கூறாமலும் விட முடியாது. ஒரு ரூலிங் கொடுப்பது—பின்னர் பாயின்ட் ஆப் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் என்கிற முறையில் அதையே எழுப்புவது, பின்னர் ரூலிங் கொடுப்பது, மறுபடியும் இந்த ரூலிங்கையே மாற்றுவது என்பது எல்லாம் சரியான முறையை ஏற்படுத்தாது என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுவாக நீங்கள் சொல்வது சரியல்ல.

That is not a baad precedent. That will not spoil the decorum of the House. Every day trend is changing. Every day new ideas are coming.

புதிய, புதிய சந்தர்ப்பங்கள், அனுபவங்கள் வளர்ந்து வருகிற நேரத்தில் முன்பு கொடுத்த ரூலிங்குகளும் கூடத்தான் மாறுகின்றன. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே கூட ஒரு நாள் கொடுத்த ரூலிங் அடுத்த நாள் மாறுகிறதைப் பார்க்கிறோம்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் தாங்கள் தயவு செய்து ஒரு விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், டெபுடி ஸ்பீக்கர் கொடுத்த ரூலிங்கை,

1972 மார்ச் 8]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஸ்பீக்கர் கொடுத்த ரூலிங்கை அடுத்த நிமிஷத்திற்கே மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்றால் — கொடுக்கிற ரூலிங் அங்கத்தினர்களைக் கட்டுப்படுத்துமா? எத்தனை காலம் கட்டுப்படுத்தும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்த ரூலிங் கொடுக்கிற வரை இந்த ரூலிங் கட்டுப்படுத்தும்.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHALLUM : Sir, to keep up the decency and decorum of this Honorable House, it is the duty of the Hon. Speaker or the Deputy Speaker to see that it is maintained. That is my point. I am not going into the merits or demerits of the question. Whether the ruling of the Deputy Speaker can be overruled by the Hon. Speaker, is not my point. As Members of the Opposition, we have been functioning in this House for some years and to safeguard the interests of the Opposition, I request that this sort of thing should not occur again. I have taken this opportunity to express our feelings about it and that is all.

MR. DEPUTY SPEAKER : I give an assurance that the Chair will never go against the rules and conventions which we have been following so far. Yesterday, we discussed a controversial subject and we might have differed with the Chair and that is a different matter and I do not think that that will spoil the decorum the House.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : All right, Sir. Let us leave it at that. Now I want to refer to an important part of the House.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார். எ பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன், எப்போதும் முன்னால் கொடுக்கப்பட்ட ரூலிங்கை பின்னால் மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்றார்கள். அப்படியானால் சபாநாயகர் கொடுத்த ரூலிங்கை டெபுடி ஸ்பீக்கர் மாற்ற முடியுமா? மாற்றலாம் என்பதற்கு நமது விதிகளில் இடம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த இடத்தில் யார் உட்கார்ந்திருந்தாலும் அந்த நேரத்தில் இருக்கிற சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து நமது விதிகளுக்குட்பட்டு ரூலிங் கொடுக்கப்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1972 மார்ச் 8]

படுகிறது. லண்டன் பார்லிமெண்டு கன்வென்ஷன்களைப் பார்க்கிறோம். அப்படியே அவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற அவசியம் கிடையாது. நமக்கு சில விதிகள் இருக்கின்றன. இந்த அசெம்பிளி ரூல்சுகளுக்கு விரோதமாக முடிவு எடுக்க முடியாது—எடுக்கப் போவதும் இல்லை.

நமது விதிகளுக்குட்பட்டு, 'வெளியில் இருக்கிற ஒருவரைப் பற்றி இந்தச் சபையில் பேசக்கூடாது' என்று நான் ரூலிங் கொடுத்தேன். "நானாக இருந்தால் அந்த முடிவைச் சொல்லியிருக்க மாட்டேன்" என்றார் ஸ்பீக்கர். பத்திரிகைகளில் கூட சரியான முறையில் அது விமர்சனம் செய்யப்படவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : டெபுடி ஸ்பீக்கரை மதிக்கவில்லை என்று அர்த்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் கருத்து சரியானது அல்ல.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I do not find in the Assembly Rules any rule which gives power to revoke the ruling given by the Hon. Speaker or Deputy Speaker or Temporary Chairman.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் திருப்பிக் கேட்கிறேன். ஒரு ரூலிங் கொடுத்தால் அதை மாற்றக் கூடாது என்று விதி இருக்கிறதா? ஒரு கேசில் ஒருவிதமாக தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோன்ற கேசில் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலேயே வேறுவிதமாகத் தீர்ப்பு வந்து விடுகிறதே.

திருமதி ஜோதி. வெங்கடாசலம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் வீணான காலத்தையும் எனக்குச் சேர்த்துத் தர வேண்டும். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டம் ஒரு உபரி—சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் என்று நாம் பெருமைப்பட்டாலும் கூட இதிலே முக்கியமாக சில கருத்துக்களை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு விலைவாசி எந்த அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது அந்த விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தினாலும் பொது

1972 மார்ச் 8] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை எப்படி நிர்ணயிக்கப்படும் என்பதுபற்றி அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தலாம். போர்டுகள் என்று ஏற்படுத்தலாம். நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அனுபவங்களைப் பார்க்கிறபோது அவற்றினால் ஓரளவுதான் நன்மை ஏற்படுகிறதே தவிர முழுக்க முழுக்க நாம் நினைக்கின்ற அளவு பயன்படுவதில்லை. பண்டங்களின் விலையேற்றம் குறைந்ததால் தான் மக்கள் வாழ்வில் நன்மை ஏற்படும். இன்றைக்கு விலை வாசி ஏகமாக உயர்ந்துவிட்டது—காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஏறவில்லையா என்று திருப்பிக்கேட்பார்கள்—ஏறியிருந்தாலும் விலை வாசியைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்கரையில் இருந்து, அரிசியில் இருந்து எல்லா உணவுப் பொருள்களின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. ஒருவர் அரிசி ஒரு ரூபாய் பத்து காசுக்குக் கிடைப்பதாகச் சொன்னார். அந்த அளவில் இல்லை. நடுத்தர மக்கள் வாங்கும் அரிசி 3 ரூபாய் ஒரு படி. அந்த அளவு உயர்ந்துபோகிறது. இந்த நிலைமையில் உடனடியாக அரசு உணவுப் பொருள் விலையைக் குறைப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்கள் கடன் வாங்கி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடன் நிவாரண சட்டம் ஒன்று கொண்டு வரப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களின் கடன் பளுவைக் குறைப்பதற்கும் வழி வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு பொறுக்குக் குழுவை அமைத்து நல்லபடியாகச் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே 'மணி லெண்டர்ஸ் ஆக்ட்' என்று இருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு வட்டி வாங்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருந்தாலும், நடைமுறையில் வட்டி அதிகமாகத்தான் மணிலெண்டர்ஸ் வாங்குகிறார்கள். புதிதாக சட்டம் கொண்டுவரும்போது இதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை தொழிலாளர் பிரச்சினை யாகும். பல இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு கோயம்புத்தூரில் பில்கள் திறக் கப்படுகிற நிலை இருந்தாலும்கூட, சென்னை போன்ற நகரில் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னையிலே இருக்கிற சிம்ப்ஸன் பிரச்சினை இன்னும் தீராமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதற்குக் கட்சி மூலம் பூசி தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1972 மார்ச் 8]

இருக்கிறது. இதனால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஒரு வயா மீடியாவாகவாவது ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் மூன்று பேர்கள் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்களாக இருந்தால், அந்த மூன்று பேரும் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படும் போது அந்தக் குடும்பம் எவ்வளவு கஷ்டப்படும், அந்தக் குடும்பம் எந்த அளவிற்கு கஷிணித்துப்போகும் என்பதை அரசினர் உணர வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களில் வேலைநிறுத்தங்கள், கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அதிலிருந்து நமக்கு ஒரு உண்மை, தெளிவான முறையில் தெரிகிறது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, தக்க முடிவு எடுப்பது அரசாங்கத்திற்குச் சுலபமாக இருக்கிறது. ஆனால் சென்னையில் சிம்சன் பிரச்சினை என்ன என்று தெரியவில்லை. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கை என்ன என்றே தெரியவில்லை. அதற்காக அறுவர் கமிட்டியை அமைத்தோம். அறுவர் கமிட்டியாலும் சமாளிக்க முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருந்ததால் அவர்கள் விலகிவிட்டனர். அறுவர் கமிட்டி கலைக்கப்பட்டுவிட்டாலும் அதனுடைய ஆலோசனைகளின்படி அரசு சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டுதான் வருகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, சாமர்த்தியசாலியான முதலமைச்சர் அவர்கள், சிம்சன் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியவில்லையென்றால், நாங்கள் அதை நம்பத் தயாராக இல்லை. இது தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையாக இருப்பதால், தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கை என்ன, வேண்டுகோள் என்ன என்பதைக் கேட்டறிந்து, துரிதமாகத் தீர்வு காண வேண்டும். இது தொழிலாளர்களுடைய குடும்பத்தைப் பாதிக்கின்ற நிலையாக இருப்பதால் உடனடியாக அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பசுமைப்புரட்சியின் காரணமாக வேளாண்மைத் துறையில் விளைச்சல் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் பல துறைகளிலும் நிவாரணங்கள் அளிக்கக்கூடியதாக இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப்

1972 மார்ச் 8] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

பொறுத்த ஒன்றிரண்டு குறைகளை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். விவசாயம் செய்யும் குடியானவர்கள் கரும்பு, நெல், வாழை போன்ற பயிர்களைப் பயிரிடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான பயிர்களைப் பக்குவமாகப் பயிரிட்டு அறுவடையாகும் சமயத்தில் அந்தப் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் இல்லையென்று சொன்னால் அவன் உழைத்த உழைப்பின் பலன் என்ன? அந்தப் பயிர்களின் நிலைமை என்ன? என் தொகுதியில் உய்யக்கொண்டான் வாய்க்கால், மாயனூர் கட்டளைக் கால்வாய், பெறுவழை வாய்க்கால் போன்ற வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்கள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அரசு உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பித்து ஒரு மாத காலம் வரைக்குமாவது, அறுவடையாகிற வரையிலுமாவது தண்ணீர் விட வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார இணைப்பு எல்லாக் கிராமங்களுக்கும், ஏழை மக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்னொளி அளித்திருப்பதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். எந்த எந்தக் கிராமங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எந்தெந்த மாவட்டங்களில் எவ்வளவு பூர்த்தியாகியிருக்கின்றன என்கிற கணக்கை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் அரிசன மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் குறைந்தபட்சம் 11 கிராமங்களில் மின்விளக்கு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. வெளிச்சமே இல்லாமல் அவர்கள் இருளிலே மூழ்கியிருக்கிறார்கள். டீரங்கம் தொகுதி தொடர்ச்சியாக காங்கிரஸ் தொகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ தெரியவில்லை, அந்தக் கிராமங்கள் எல்லாம் மின்விளக்குகள் இன்றி இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. என் தொகுதியைப்பற்றிய மனு வேண்டுமென்றால் தனியாக எழுதித் தருகிறேன். அரசு அந்தக் கிராமங்களுக்கு விளக்குகள் போட வசதி செய்துதரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலுள்ள டிஸ்பென்சரி களை அரசு எடுத்துக்கொள்வதுபற்றி மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனெனில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் நிதிவசதி இல்லாத காரணத்தால் மக்களுக்கு வேண்டிய மருந்துகள் அளிக்க முடியாமல் இந்த டிஸ்பென்சரிகள் இயங்கி வந்தன. மக்களுக்குத்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1972 மார்ச் 8]

தேவையான மருந்து கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மருத்துவர்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் 200 மருந்தகங்களை அரசு ஏற்க இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த மருந்தகங்களில் வேலையில்லாத மருத்துவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். டெபுடி டைரக்டர் ஆஃப் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத அளவிற்குத் தமிழ்நாட்டில்தான் அதிகமான மருந்துகள் செலவாகின்றன என்று குறிப்பிட்டதாகவும் இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்தில் அதிகமான மருந்துகள் செலவாகின்றன என்பதாகவும் இங்கு எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அதைக் கேட்டதும் எனக்கு ஒரு கவலை ஏற்பட்டது. ஒரு வேளை தமிழகத்தில் வியாதி அதிகமாகிவிட்டதோ இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் என்று நினைத்தேன். மற்றவைகளைப்பற்றி அந்த அந்த மானியம் வரும்போது சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பென்ஷன் பற்றியது, பென்ஷன் தொகையைக் குறைந்த பட்சம் 50 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்த்தித் தர வேண்டும். இன்றைக்கு முதியோர் பென்ஷன் என்று 20 ரூபாய் தரப்படுகிறது என்று சொன்னால் உடனே உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்தானே கொடுத்தது என்று சொல்லிர்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையையொட்டி, இப்பொழுது இருக்கும் 20 ரூபாயுடன் இன்னும் முப்பது ரூபாயைக் கூட்டி 50 ரூபாயாகக் கொடுக்க வேண்டும். இன்று பல துறையில் பணியாற்றி 50 ரூபாயைவிடக் குறைந்த பென்ஷன் கிடைக்கிறவர்களுக்கு எல்லா இனங்களுக்கும் 50 ரூபாய் என்ற அளவில் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லி இன்றைக்கு மதுவிலக்கை ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள். ஏழைகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டதா? நான் அதிகப்படியாகச் சொல்லவில்லை. உள்ளதை உள்ளபடிதான் சொல்ல எனக்குத் தெரியும். மதுவிலக்கு ரத்து செய்த காரணமாக ஏதோ வருமானம் கிடைத்ததால் உபரி பட்ஜெட் தயாரிக்க முடிந்தது என்று சொல்லலாம். இது ஏழை மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய வரி, ஏழை மக்களிடத்திலிருந்து வாங்கக்கூடிய வரி என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மதுவிலக்கு ரத்தை மீண்டும் பரிசீலனை

1972 மார்ச் 8] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கள்ளுக் கடைகளும் சாராயக் கடைகளும் தான் கள்ளு, சாராயம் அதிகமாக விற்கின்றன. ஏழை மக்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் அங்கேதான் செல்கிறார்கள். ஒயின் கடைகள் எல்லாம் திறந்திருந்தாலும் அவர்கள் அங்கே போவதில்லை. போக இயலாது. எனவே இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த டெபுடி ஸ்பீக்கர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வைத்துள்ள 1972-73 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை உளமாரப் பாராட்டி வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சமதர்மக் கொள்கைக்கு நாட்டு மக்களை அழைத்துச் செல்லக்கூடிய வகையிலே ஒரு சோஷலிஸம் நிறைந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மன்றத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஏக்கர் என்று இருந்ததை இன்றைக்கு 40 ஏக்கர் என்ற அளவிலே குறைத்துக் கொண்டு வந்திருப்பதும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். அதோடு இன்றைக்கு நிலத்திற்கு மட்டும் உச்சவரம்பு அல்ல, நகரச் சொத்துக்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கொண்டு வரக்கூடிய முயற்சியினை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் நகரச் சொத்துக்களுக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லாததற்குக் காரணம் நகரத்திலே பெரும் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டும் பெரும் மாளிகைகளைக் கட்டிக் கொண்டும் இருப்பவர்கள் அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலேதான் அப்படிச் சொல்வதற்கு அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். இருந்தாலும் சமதர்மக் கொள்கையை இந்த நாட்டிலே நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்று முயற்சியெடுத்து வரும் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இதை நிறைவேற்றித்தான் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1973 மார்ச் 9]

சேலம் உருக்காலை பற்றிப் பேசப்படுகிறது. இது என்னுடைய தொகுதிப் பிரச்சனையாக இருக்கிற காரணத்தினாலே இதை மட்டும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1964ஆம் ஆண்டு 24 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டது. அப்படி 24 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய நோடிபிகேஷன் கொடுத்த பிறகு இப்பொழுதுதான் இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகுதான் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், 1964-ஆம் ஆண்டு நேரடி பிகேஷனில் சேர்க்காத சில கட்டடங்கள், கிணறுகள் இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் அவற்றையெடுக்கும்பொழுது அவற்றிற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்றும், 1964ஆம் ஆண்டு விலை நிர்ணயம் குறைவு ஆகையால் இன்றைக்கு உள்ள மதிப்பைப் போட்டு அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதிக்கும், வேறு பல பாதுகாப்பு நிதிக்கும் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்கள் வேண்டுகோள் விட்டதை நாட்டுமக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு நிரம்ப நல்ல ஆதரவு கொடுத்து நிதியை வாரி வழங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதியிலே மோசடி நடந்துவிட்டது, யுத்த நிதியிலே மோசடி நடந்துவிட்டது என்று இன்றைக்கு எதிர்த்தரப்பிலே உள்ளவர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். யுத்த நிதி வசூல் செய்வதில் தமிழக அரசு எவ்வளவு கண்ணியமான முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். 1965-ஆம் ஆண்டு அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபொழுது யுத்த நிதி வசூல் செய்தார்களே, அப்பொழுது தங்கக் கட்டிகளை, நகைகள் போன்றவற்றை எல்லாம் வசூல் செய்தார்கள். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் மதிப்புக்கு வசூல் செய்தார்கள். அப்பொழுது சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் பல நகைகள் வாங்கினார்கள், தங்கக்கட்டிகள் வாங்கினார்கள் அவையெல்லாம் ஒழுங்காகக் கணக்கிலே கொண்டு வரவில்லை என்று நாங்கள் எல்லாம் குற்றங்கள் சாட்டியிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட குற்றத்திற்கு ஆளானவர்கள்தான் இன்றைக்கு, நம் மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். நகைகள்

1972 மார்ச் 8] [திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

வேண்டாம், பணமாகக் கொடுங்கள், ரசீது கொடுங்கள் என்று நாணயமாகச் செயல்படுகிற அரசைத் தப்பாக யுத்த நிதி வசூல் எங்கோ போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களை எங்களுக்கு 1965 ஆம் ஆண்டிலேயே தெரியும். சென்னை நகரத்திலே எங்கே பார்த்தாலும் சில வால் போஸ்டர்களை நாம் பார்க்கிறோம். சிண்டிகேட் இண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியைப் சேர்ந்த சில மாணவர்கள், நட்சத்திர இரவு என்ற பெயரில் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி திரட்டியதில் மோசடி நடந்துவிட்டது என்று எங்கு பார்த்தாலும் போஸ்டர்கள் ஒட்டியிருக்கிறார்கள், விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். 1965-ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் பாதுகாப்பு நிதி வசூல் செய்தது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். இன்றைக்கு அவர்கள் நம்மைப் பார்த்து மோசடி நடந்துவிட்டது மோசடி நடந்துவிட்டது என்று சொல்வதைப் பார்த்தால் அவர்கள் நாட்டு மக்களை எப்படியாவது திசை திருப்பப் பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் பொருள். மக்களை எப்படியாவது திசை திருப்பப் பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் பொருள். பெருந்தலைவர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர், ஏழை பங்காளர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பேன் என்று சொல்கிறார். முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பெருந்தலைவர் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பேன் என்று சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். பெருந்தலைவர் எந்த இடத்திலும் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : பெருந்தலைவர் என்று சொன்னாலே அவர்களுக்குக் காமராஜர் ரூபகம் தான் வருகிறது, இருக்கட்டும் பரவாயில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : காமராஜ் என்று கூட அவர்கள் சொல்ல வில்லை, அதைக் கற்பனை செய்துகொண்டு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் நண்பர்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : காமராஜர்தான் இன்றைய தினம் அப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், சேலத்திலே கூட்டம் நடந்தது. இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பேன் என்று சொல்கிறார்.

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1972 மார்ச் 8]

கவிழ்ப்பேன் என்று சொல்வது சதிச்செயல் ஆகும். மக்களால் தோற்கெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக ஆட்சியைச் சதிசெய்து கவிழ்ப்பேன் என்று சொல்வது மாபெரும் குற்றமாகும். * *

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தினுடைய மரபுகளை நாம் அனைவரும் கட்டிக் காத்திட வேண்டும். இதிலே எதிர்க்கட்சி, ஆளுங்கட்சி என்ற பாகுபாட்டுக்கு எந்தவிதமான இடமும் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப் பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகள் உள்ளபடியே இந்த மன்றத்திலே பேசக்கூடிய வார்த்தைகள் அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் எந்த இடத்திலும், திரு. ஜேம்ஸ் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல், இந்த அரசைக் கவிழ்ப்பேன் என்று கூறியதாக நானும் படிக்கவில்லை. அவர்கள் சொல்லி யிருப்பது அவர்களாகவே கவிழ்ந்து போகட்டும் என்ற அளவிலே தான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள், கவிழ்ப்பேன் என்று கூறிய தாகத் தெரியவில்லை.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: அவர்கள் இந்த ஆட்சியை. பணக் காரர்கள் பக்கம் சென்றுவிட்டது, பணக்காரர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிவிட்டார்கள் என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சியிலே இருப்பவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே 1967-ஆம் ஆண்டிலே ஏற்றுக்கொண்ட முதல் இன்றைக்கு வரை நிதிநிலை அறிக்கை ஒவ்வோர் ஆண்டும் சமர்ப் பிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலேயும் எந்த முதலாளிக்காவது அல்லது எந்த நிலப்பிரபுக்காவது சலுகைகள் காட்டியிருக்கிறதா என்பதை ஆதாரத்தோடு எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். பஸ் முதலாளிகளுக்குத் துணை போயிருக்கிறதா என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குத் துணைபோய் இருக்கிறதா என்பதைச் சொல்லவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் முதலாளிகள் ஆரம்ப மாகிவிட்டார்களா, முதலாளிகள் உதயமாகிவிட்டார்களா என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலாவது

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1972 மார்ச் 8]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

நிலப்பிரபுக்கள் வந்தார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் இருபது ஆண்டுக் காலத்திலேதான் மில் முதலாளிகள் வந்ததைப் பார்க்கிறோம், பஸ் முதலாளிகள் வந்ததைப் பார்க்கிறோம். இவ்வளவும் இருப்பதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்துவிட வேண்டாம், நாட்டு மக்களுக்கு இது தெரியாதது அல்ல. - நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிட்டுப் போசுவதன் மூலம் மக்களைத் திசை திருப்பிவிட்டு ஆளுகின்ற பொறுப்புக்கு வந்துவிடலாம், எப்படியாவது இந்த நாற்காலி கிடைக்காதா என்று எண்ணிக்கொண்டு சொல்கிறார்கள். உங்களைப் பொதுமக்கள் அடையாளம் கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள், நீங்கள் பேராசை கொண்டவர்கள் என்று. டி.வி.எஸ். பஸ் நிறுவனங்களை உருவாக்கியவர்கள் நீங்கள், இன்றைக்கு அதைப் பொதுவுடைமையாக்கியிருக்கிறோம் நாங்கள். ஏ.பி.டி. நிறுவனத்தை உருவாக்கியது காங்கிரஸ் ஆட்சி, இன்றைக்குப் பொதுவுடைமையாக்கப்பட்டிருப்பது எங்கள் காலத்திலே. ராமனுக்கு அப்புறம் எத்தனை ராமனடி என்று சொல்லுமளவில் ராமன் அண்ட் ராமன் என்ற பஸ் நிறுவனத்தை உருவாக்கியவர்கள் உங்கள் கட்சி, உங்கள் காலத்திலே உருவாக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அது தேசிய மயமாக்கப்பட்டது எங்கள் காலத்திலே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : டி.வி.எஸ். பொதுவுடைமை ஆக்கப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நஷ்ட ஈட்டுத்தொகை எவ்வளவு என்பதையும் சேர்த்துச் சொன்னால் அவர்களுடைய சமதர்மத்தின் அடிப்படையை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : அமைச்சர் இருக்கிறார்கள், அவைகளை யெல்லாம் அமைச்சரிடத்தில் கேட்டுத் தகவல் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு பேசுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட பஸ்கள் பொதுவுடைமையாக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் வாழ வேண்டும். பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்லும் எங்களைப் பார்த்து முதலாளி பக்கம் போய்விட்டார்கள். போய்விட்டார்கள் என்று ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம்

[1972 மார்ச் 8]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I take very strong objections. It is not Parliament.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஒப்பாரி என்று சொல்வது பார்லிமெண்டரி அல்ல என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே மறுபடியும் அதை உபயோகிக்காமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: முன்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழில் வேறு எவ்வளவோ வார்த்தைகள் இருக்கின்றன, அதைச் சொல்லுங்களேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: What is the capital involved?

MR. DEPUTY SPEAKER: He is only a Member and not a Minister. How can he answer?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Have I not got right to seek a clarification? What is the capital involved in ten buses?

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் நீலிக்கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதைவிட ஓர்ஸ்ட்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: ஆகவே, பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளை இன்றைக்கு ஏற்றுச் செயல்படுத்தும் இந்த ஆட்சியைப் பார்த்து, எங்கள் தலைவரைப் பார்த்து, இந்த அமைச்சரவையைப் பார்த்து இன்றைக்கு நாட்டு மக்களிடத்தில் அவர்கள் பேசுவது, இங்கே கூட மன்றத்தில்கூட சொன்னார்கள். பொதுமக்களால் பேசப்படும் வதந்திகளைத்தான் நாங்களும் பேசுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் வதந்திகளை நம்பி நம்பிப் பேசினீர்கள். வதந்திகளை மக்களிடத்திலே பரப்பப் பார்த்தீர்கள். 1967-க்குப் பின்னால் என்ன சொன்னீர்கள்? 6 மாத காலத்திற்குத்தான் இந்த ஆட்சி என்று சொன்னீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: என்னைப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்.

1972 மார்ச் 8]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : அதைவிட 1967-க்குப் பின்னால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குப் பிறகு இந்த ஆட்சி எவ்வளவு காலத்திற்கு இருக்கப் போகிறது என்று பொறுத்திருந்து பார்ப்போம் என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்குள்ளாகவே அடிபட்டுக் கொண்டு அவர்களுக்குள்ளேயே பிரிந்து போய் விடுவார்கள் என்று கனவு கண்டார்கள். இதையும் மீறி 1971-ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் பத்திரிகை பலந்நை வைத்துக்கொண்டு, பல பெரியவர்களை வைத்துக்கொண்டு சிண்டிகேட்டிலிருப்பவர்கள் நாட்டு மக்களிடத்தில் எவ்வளவு தப்பான பிரச்சாரங்களைப் பரப்ப வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு எவ்வளவு பெரிய காரியங்களிலெல்லாம் ஈடுபட்டார்கள். இன்னமும் சொல்லப்போனால் மந்திரிகள் பட்டியல் எல்லாம் தயாரிக்கின்ற அளவில் உங்கள் நிலைமை உருவாக்கப்பட்ட நேரத்திலேயும்கூட இந்த நாட்டு மக்கள் உங்களுடைய பேச்சுக்கு மதிப்புத் தராமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சமதர்மக் கொள்கையைக் கொண்ட கட்சி, ஜாதிமத பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கப் பாடுபடக்கூடிய கட்சி, ஏழைகளுக்கு என்றிருக்கும் கட்சி இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்பதை உணர்ந்து திட்ட வட்டமான முடிவிற்கு வந்த பிறகுதான் 1967-ல் 134 பேர்களாக இருந்தவர்கள் 1971-ல் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் 183 பேர்களை இங்கே அனுப்பி வைத்தார்கள். 15 பேர்களாக உட்கார்ந்த பிறகாவது வதந்திகளைப் பேசாமல் உண்மைகளை எடுத்துக்கூறி மக்களிடத்திலே நியாயம் கேட்டோம் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு வருகிறதா என்றால் இல்லை. 15-இல் ஒன்று போய்விட்டது, 14 வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த 14-ம் நிலைக்குமா என்று பார்த்தால் சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் சிண்டிகேட்டில் இருப்பவர்கள் நாட்டில் அவர்கள் அகில இந்தியக் கட்சி. 16 மாநிலங்களில் தேர்தல் நடக்கிறது. அவர்களது பெருந்தலைவர் காமராஜர் போன்றவர்கள் 16 மாநிலங்களுக்கும் சென்று மக்களுக்குக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி ஓட்டுக்களைக் கேட்டு அந்தந்த மாநிலங்களிலே சிண்டிகேட் ஆட்சியை அமைக்கச் செய்வதை விட்டுவிட்டு 14 மாவட்டங்களிலே சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களா? அல்லது

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 9]

கட்சிப் பிரச்சாரத்தைச் சட்டசபையில் செய்கிறார்களா? அப்படிப் பேசுவதென்றால் வெளியிலே மேடை போட்டுச் செய்யலாம்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: நீங்கள் இருக்கிறீர்களே, உங்களைப் பற்றித்தான். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சி.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, நீங்கள் இருக்கிறீர்களே என்று பேச வேண்டுமா என்பதற்குத் தாங்கள் முடிவு சொல்ல வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கள் தவிர்க்கப் பட்டால் நல்லது. ஏனென்றால் பல காரியங்கள் அவருக்குத் தெரியும். இந்தப் பேச்சிலே வேண்டுமானால், அவர்கள் வேண்டுமானால் செய்யட்டும், காமராஜரைத் திட்ட வேண்டுமானாலும் பக்கத்திலே மேடை போட்டு நன்றாகத் திட்டட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 'சொல்கிறீர்கள்' என்பதாக அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லாதீர்கள், 'சொல்கிறார்கள்' என்று சொல்லுங்களேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலையான கொள்கையில்லாதவர்கள் சமதர்ம பட்ஜெட்டை ஆதரிப்பார்கள் என்று பார்த்தால் நாம்தான் ஏமாற வேண்டியிருக்கும். ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஏதோ சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் என்பதால் இதை நாங்கள் ஆதரித்து விடுவதாக இல்லை, எத்தனையோ குறைகள் இருக்கின்றன, அதை எடுத்துக் காட்டத்தான் . . .

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவரவர்களே, நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சைச் சரியானபடி புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன் எதிர்க்கட்சி என்றால் எதிர்த்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்பதில்லை. எதிர்க்கட்சிகளின் சம்பிரதாயம் எதிர்க்க வேண்டியவைகளை எதிர்க்கத்தான் வேண்டும். நீங்கள் எதிர்க்கவில்லையா எங்களை? அதையொட்டி சம்பிரதாயப்படி எதிர்க்கத்தான் செய்வோம், எதிர்ப்பதற்கு பட்ஜெட்டில் சில குறைகள் உள்ளன என்று ஆரம்பப் பேச்சிலேயே சொன்னேன். நாங்கள் எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பதாலே சொல்கிறோம் என்று எண்ணமல் நாங்கள் சொல்லும் நல்ல காரணங்களையும் யோசனைகளையும்

1972 மார்ச் 8] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது ஆளுங்கட்சியின் பொறுப்பு, கடமை என்று அதைத்தான் சொன்னேனே தவிர தயவுசெய்து என்னுடைய பேச்சை மாற்றிச் சொல்ல வேண்டாமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: இப்படிப்பட்ட நல்ல முற்போக்கான கருத்துக்களை நம்முடைய முதல்வரவர்கள் வரவேற்பார்கள். அம்மையார் அவர்களது கருத்துக்கள் வரவேற்கப்படும் என்பதை நான் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே ஏழைகளின் உயர்வைப் பிரதிபலிக்கத் தக்க வகையில் பாட்டாளி மக்களின் உயர்வை எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மதிக்கத் தக்க வகையில் உள்ள இப்படிப்பட்ட நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை இன்றையதினம் நாட்டுமக்கள் அனைவரும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாராட்டு தமிழக அரசுக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். எதிர்பவர்களைப்பற்றி இந்த அரசு கவலைப்படத் தேவையில்லை என்று கூறி இப்படிப்பட்ட முற்போக்குக் கொள்கைகளைக் கொண்ட முதலமைச்சரவர்களை மீண்டும் பாராட்டி நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

***திரு கே கந்தசாமி:** பெருமதிப்பிற்குரிய கௌரமிக்க உதவி சபாநாயகரவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் பாராட்டுரை வழங்க நிற்கிறேன்.

பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளைப் பற்றியும், அரசினுடைய திறமையையும், நல்லெண்ணத்தையும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பாராட்டியும், செய்ய வேண்டிய, விட்டுப் போன சில நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற விவரத்தையும் கூறினார்கள். நானும் இந்தத் திட்டத்தை, என்னுடைய கட்சித் தலைவர், சட்டமன்றக் கட்சித் தலைவர் திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் அவர்கள் கூறியதைப் போல்—இதை ஒரு சமதர்மப் பூங்கா என்று கூறினார்கள்—அதையே நானும் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திட்டம் ஏழை எளியவர்களுக்கு, ஏழை பாட்டாளித் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு, அவர்களது நலன்களுக்காக, பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1972 மார்ச் 8]

நீக்க பல கோணங்களில் பல துறைகளில் எடுக்கப்பட்ட அரசின் முயற்சிகளை யெல்லாம், இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை யெல்லாம் பிரதிபலிக்கின்ற நல்ல திட்டமாக, விளக்க உரையாக அமைந்திருக்கிறது.

இதிலே சோஷலிசத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், எழுதுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் செயல்பட்டார்களா என்றால் இல்லை. பல ஆண்டுகளாக சோஷலிசம் பேசி வந்த தலைவர்கள் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக, பஸ் முதலாளிகள், ஆலை அதிபர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு காந்தியின் சீடன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். 'அன் டி தி லாஸ்ட்' என்ற புத்தகத்தில் பேரறிஞர் ரஸ்கின் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், ஏழை எளியவர்கள், சமுதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டு கவனிக்கப்பட முடியாத நிலையில் இருப்பவர்கள் அரசின் திட்டங்களால் பயன் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் திட்டத்திலே சோஷலிசக் கொள்கைகளை உருவாக்கித் திட்டங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள், காந்தியடிகள் இதைத் தான் ராம ராஜ்யம் என்று குறிப்பிட்டார்கள், காந்தியடிகள் கொள்கையில் நட்பிக்கையுள்ளவன் நான். அவருடைய சீடன் என்று சொல்லாத கலைஞர் அவர்கள் காந்தியடிகளின் கொள்கையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இன்று திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். திரு ஆறுமுகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பஸ்களை அரசுடமையாக்கியதன் மூலம் அதன் வருவாய் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை அறநிலையங்களுக்கு விதிவிலக்கு. பழத் தோட்டங்கள், கரும்புத் தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு என்பதெல்லாம் மாறி இன்று 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் ஏழை எளியவர்களுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட நல்ல திட்டங்கள், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்குவதற்கான திட்டங்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்கும் திட்டமும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனுநீதித் திட்டத்தின் மூலம் ஏழை விவசாய மக்கள், தொழிலாள மக்கள் தங்களுடைய தேவைகளைப் பெற்று வாழ்வதற்கு உரிய வழிவகைகள் எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய

[திரு. கே. கந்தசாமி]

நலன்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை உணர்ந்து, இன்று அதற்கென ஒரு அமைச்சரை ஏற்படுத்தி பிற்பட்டோர் நலக் குழுவையும் அமைத்தார்கள். சமுதாயத்தில் பிற்பட்ட அவர்களுடைய நலன்கள் இன்று பெரு மளவுக்குக் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காகக் குடிசை வாரியம் அமைத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. அரிசனங்களைக் கலப்பு மணம் செய்து கொண்டவர்களுக்குப் பரிசுத் திட்டமும் இருக்கிறது. அரிசனங்களைக் கடவுளின் குழந்தைகள் என்றார் காந்தியடிகள். ஆனால் அவர்கள் சமுதாயத்தில் இன்றும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகப் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் கலைஞர் அவர்கள் பசுமைப் புரட்சியை (க்ரீன் ரெவல்யூஷன்) கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் நாட்டின் முதலெலும்பு--“பாக் போன் ஆப் தி இண்டியன் எகானமி”. அத்தச் சமுதாயத்திற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கடனாகக் கொடுக்கவும், ரசாயன உரங்களைக் கொடுக்கவும் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக என்றும் இல்லாத அளவுக்கு நாம் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை விவசாயிகளுக்காகச் செய்திருப்பதற்காக நாம் அவர்களைப் பாராட்டத் தான் வேண்டும்.

“கலைஞரின் ஆட்சி கழகத்தின் ஆட்சி, பலருக்கு இல்லாமல் ஒரு சிலருக்கு, ஒரு சிலரின் நலனுக்காக இருக்கின்ற ஆட்சி, லஞ்ச ஊழல் பெருகிவிட்டது. ஆகவே, அவ்வளவு பேரும் ஆட்சிக்கு எதிராக ஒன்று சேர வேண்டும்” என்று பெருந்தலைவர் மேடை தவறாமல் பேசி வருகிறார். 1957-ல் நான் மாணவனாக இருந்த நேரத்தில், செம்புதாஸ் தெருவில் இருந்தபோது, ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் மீது லஞ்சக் குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டன. கள்ள நோட்டு அடிப்பவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள் என்று தெய்வத் திருமகன் தேவர் அவர்கள் கடற்கரைக் கூட்டத்தில் லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு முன்னால் குற்றம் சாட்டினார்கள்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1972 மார்ச் 8]

அதற்கு லஞ்சம் வாங்குகிறவர்கள் யார்? மாமனும் மச்சானும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள்? என்ன செய்வது என்ற நிலையில் லஞ்சம் வாங்குவதைத் தவிர்க்க முடியாது என்ற நிலையில் பேசினார்கள். அவர்கள் இன்று கலைஞர் ஆட்சியைப் பார்த்து லஞ்சம், ஊழல் என்று சொல்லி ஆட்சியைக் கவிழ்ப்போம் என்று சொல்லாவிட்டாலும் அந்தத் தொனியிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன ஜனநாயகத்தை இவர்கள் பாதுகாக்கப் போகிறார்கள்? அன்று கள்ள நோட்டு வழக்கில் அரசுக்குச் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லி சேலஞ்சு என்ற வகையில் அரசுக்கு எங்கள் தலைவர் சவால் விட்டார்கள்.

அன்று ஆட்சியிலிருந்த அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? எங்கள் தலைவர் முத்துராமலிங்க தேவர் மீது கொலைக் குற்றத்தைச் சாட்டி, சிறைச்சாலையிலே தள்ளி, லட்சக் கணக்கான மக்கள் மீது பொய் வழக்குகள் போட்டார்கள். அந்த வழக்குகளைப் போடும்படி போலீஸ் அதிகாரிகளைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு தருகிறேன் என்று சொல்லி பொய் வழக்குப் போடத் தூண்டினார்கள். ஐந்து பேரைக் கண்ணைக் கட்டி நிற்க வைத்துச் சுட்டுத் தள்ளினார்கள். காட்டிலே மிருகங்களைக் கூடச் சுடக் கூடாது என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், மனிதர்களைச் சுட்டுத் தள்ளிய மாமனிதர்கள் இன்று சட்டம் அமைதி குலைந்து விட்டது என்று கூறுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் 1947-ல் இருந்து ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த அமைச்சர்கள் மீதுள்ள லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகளையும் மற்றவற்றையும் விசாரணை செய்ய ஒப்புக் கொண்டார்கள். நான் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக, சபாநாயகர் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—அன்று இருந்த பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் எங்களது பெருந்தலைவர் தேவர் அவர்களை வெளியிலே விடுவதற்கு முன்னால் ஸ்லோ பாய்ஸன் என்று சொல்லக்கூடியக் உடனே கொல்லாமல் நாளடைவில் கொல்லக்கூடிய ஸ்லோ பாய்சனைக் கொடுத்து அவரைக் கொல்லச் சதி செய்தார்கள்.

1972 மார்ச் 8]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதெல்லாம் என்ன பேச்சு ? ஆதாரம் இல்லாமல் எதை வேண்டுமென்றாலும் பேசலாம் என்றால் அது எங்கே கொண்டு போய்விடும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஸ்லோ பாய்ஸன் கொடுக்கும்போது இவர் என்ன பக்கத்திலே இருந்தாரா ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த மாதிரி ஆதாரமில்லாத அபாண்டங்களைப் பேசுவதற்கு இதுவா இடம் ?

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : மாண்புமிகு கந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்ன கருத்து தென் மாவட்ட மக்களின் மத்தியில் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகிற ஒன்று ஆகும். அதைப் பற்றி விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வந்தாரே தவிர. அதை உறுதிப்படுத்திச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்களே குற்றவாளி என்று முடிவு செய்து பேசக் கூடாது. இன்னுர்தான் செய்தார் என்று சொல்லக் கூடாது.

திரு. கே. கந்தசாமி : அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அவர்கள் தலைமையில் நடந்த சதி காரணமாக தேவர் அவர்கள். . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அவர் ஒரு வழக்கறிஞர். சதி நடந்தது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தமாதிரி குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வது சரியல்ல. அதிலும் குறிப்பாக, விசாரணை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் தயாராயிருக்கிறதா ? அப்படியானால் அதை அவர்கள் நிரூபிக்கட்டும்.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டு சாட்டுகிறார்கள். நீங்கள் எல்லாம் லஞ்சம், ஊழல் மலிந்திருக்கின்றன என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறீர்களே, அதே போல் அவர்களும் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுகிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு ஒரு விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர் சொல்வதில் தவறு எதுவும் இல்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER : He is unnecessarily dragging Mr. Kamaraj's name. It is not proper. That may be an accusation. விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்கலாம். அதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது, காமராஜ் செய்தார், அதை விசாரிக்க

[1972 மார்ச் 8]

வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, நீங்கள் குற்றஞ்சாட்டி விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அப்படிக் குற்றச்சாட்டு இருந்தால் இவ்வளவு காலம் தாழ்ந்து குற்றச்சாட்டு சொல்வதற்கு அவர்கள் ஏன் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்பதையும் ஆராய வேண்டும். அவர் இறந்த சமயத்தில் குற்றச்சாட்டு சாட்டியிருந்தால், அதை அப்போதே உடனடியாகச் சொல்லியிருக்கலாம். மத்திய அரசு இருந்தது. நீதிமன்றங்கள் இருந்தன, வழக்குப் போட்டிருக்கலாம். எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்திருக்கலாம். அதொன்றும் செய்யாமல் இப்போது இந்தச் சபையில் வந்து தமக்கு உரிமை இருக்கிறது, பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் என்னென்னவோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இது பொருத்தமல்ல என்பதை மறுமுறையும் ஞாபகமூட்டுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : இறந்த அன்றே கூறியிருக்கலாம் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இறந்த அன்றைக்கே, தேவர் அவர்களின் பிரேதத்திற்கு முன்பே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் முன்னிலையிலே அந்த மரணத்தில் மர்மம் பொதிந்திருக்கிறது, அதுபற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று அன்று நடைபெற்ற கூட்டத்திலேயே பேசப்பட்டது. நாடு முழுவதும் பேசப்பட்டது. பார்வோட் ப்ளாக் உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, அத்தனைக் கட்சிக்காரர்களும் பேசினார்கள். ஆனால் அப்போதிருந்த ஆட்சி அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கந்தசாமி அவர்கள் சொல்வது ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு, அதை இந்தச் சபையில் வந்து இத்தனை ஆண்டுகள் கழித்து சொல்லும்போது ஆதாரத்தோடு சொல்ல வேண்டும். பொதுவாக விசாரணை வேண்டுமென்று செல்லலாம். இன்றை வந்து ஸ்லோ பாய்ஸன் கொடுத்தார் என்று குற்றஞ்சாட்டி விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது முறைபல்ல. அப்படிப் பேசக் கூடாது. நான் அதை அனுமதிக்க மாட்டேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : கந்தசாமி அவர்கள் சொல்வது, அவர்களது அட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது, நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

1972 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை, ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்தது என்று சொல்லவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : காமராஜ் செய்தார் என்று சொல்லவில்லை, காமராஜ் ஆட்சிக் காலத்தில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சதி செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்வது, உயர்திரு காமராஜ் ஆட்சிக் காலத்தில் சதி நடந்தது. அவர் களுக்கும் அதற்கும் எந்தளவிற்குத் தொடர்பு உண்டு என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. சதி நடந்ததாகச் சந்தேகப்படுகிறேன் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்,

திரு. கே. கந்தசாமி : மக்கள் பேசுகிறார்கள். அப்போதே அந்தக் குற்றச்சாட்டை. . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Is the Government prepared to institute a judicial or any other enquiry? I would like to have a clarification from the Hon. Chief Minister.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த விஷயத்தை வைத்து அரசு ஒரு விசாரணை நடத்துமா என்று மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். வதந்திகளை வைத்துக் கொண்டு விசாரணை நடந்த முடியாது, இப்போது அல்ல, பல நேரங்களில் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். வதந்தி களைப் பரப்புவது என்ற முறையை யார் கடைப்பிடித்தாலும் அது இருபுறமும் கூர் உள்ள கத்தி. அது பரப்புகிறவர்கள் மீதே திருப்பித் தாக்கும், அதைத்தான் இங்கு பார்க்கிறோம். ஆகவே வதந்திகளை அடிப்படையாக வைத்து விசாரணை நடத்தப்படுமா என்று கேட்பது தவறானதாகும். இப்போது அவர்கள் சொல்வதும் வதந்தி என்பதால் விசாரணை நடத்த இயலாது. யார் சொன்னாலும் வதந்தியாக இருந்தால் விசாரணை நடத்த இயலாது.

[1972 மார்ச் 8]

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : அவர்கள் சொல்வதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். வதந்திகளை வைத்து விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கிறார்களே, அதற்கு விசாரணை நடத்துவார்களா? காலையில் ஒரு வதந்தி, மாலையில் ஒரு வதந்தி, இரவில் ஒரு வதந்தி என்று ஒவ்வொரு வதந்தியாக வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் விசாரணை நடத்தப்படுமா? அதற்கு இல்லை என்றால் இதற்கும் வேண்டாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கு அளித்த பதிலைத்தான் அளிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வதந்திகளை வைத்து விசாரணை நடத்தலாம், நடத்தாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இம்மன்றத்தில் வதந்திகளை வைத்துப் பேசக் கூடாது என்பது மன்றத்தின் விதிமுறை.

திரு. கே. கந்தசாமி : பல ஊழல்கள் பற்றி குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். ஆதாரமிருக்கிறதா என்றால் பேப்பரில் வந்திருக்கிறது, மக்களிடையே கூறிக் கொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவற்றை அனுமதிப்பதில்லை. அவற்றை ஆதாரமாக வைத்து இங்கு பேசக் கூடாது, வதந்திகளை வைத்து, அவற்றை ஆதாரமாக வைத்து இங்கு பேசக் கூடாது என்பது சட்டசபையின் கண்டிப்பான விதி.

திரு. கே. கந்தசாமி : பல பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் அன்று ஆட்சியின் குறுக்கிட்டால், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்து டி.எஸ்.பி. ஆக இருந்தவர் பற்றி, இன்று ஓய்வு பெற்றுள்ள அந்த நபரைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவரை, விசாரணை வைத்தால் சாட்சியாக அழைத்துவரத் தயாராகயிருக்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சியாளர்களின் தவறுகளுக்கு உடந்தையாக இருந்து, அவர்களது கட்டளைக்கிணங்க சுட்டுவிட்டேன், அகன் பலகை இப்போது இரவு பசலாக தூக்கமில்லாமல் தவிக்கிறேன், ஆண்டவனைத்தான் வேண்டுகிறேன், மன அமைதியே இல்லை. எவ்வளவு பிறப்புகள் எடுத்து இந்தப் பாவத்தைக் கழிக்கப் போகிறோமோ என்று என்னிடம் என் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு, என்னைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு அழுத அதிகாரியை

1972 மார்ச் 8]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

இம் மாமன்றத்திற்கு முன் கொண்டு வர நான் தயாராயிருக்கிறேன். (ஆரவாரம்) உண்மையில் விவரங்களை கையும் மெய்யுமாக என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று கைகால் கௌரவமிக்க சட்டசபையில் ஒரு பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் என்ற வகையில் பேசுகிறேனே தவிர அரசியல் பிரச்சாரத்திற்கோ அல்லது ஒருவர் மீதுள்ள துவேஷம் காரணமாகவோ அல்ல என்பதை பணிவடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று கைகால் விளங்காமல், இரவு பகல் தூக்கமில்லாமல் என்னைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு கண்ணீர்விட்ட அந்த கெஜட்டட் ஆபீசரை இங்கு கொண்டு வந்து உங்கள் முன்னாள் நிறுத்தத் தயாராயிருக்கிறேன். பல கொடுமைகள் நடந்தன அப்போது, அதுபற்றி ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டபோது ஒரு சர்க்கார் அதிகாரி, ஒரு ஸ்பார்டினேட் ஆபீசரைக் கொண்டு, ஒரு ஜஸ்டிஸ். ஆபீசர், வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களைக் கொண்டு விசாரணை நடத்தினார்கள்.

There should be an enquiry, a judicial enquiry. It should be independent and impartial. Was it independent and impartial? It was not independent because he was a Government servant. He was essentially a subordinate of the Government wing. Therefore, fore, we wanted an immediate, independent and impartial enquiry under the chairmanship of a High Court Judge.

அதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நேதாஜி பற்றி ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு விசாரணை நடத்தது. ஒரு தலைப்பட்டசமான விசாரணையாகும். ஆகவே மறு விசாரணை தேவை என்று கூறினோம். அதற்கு நேரு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இன்று பெருமதிப்பிற்குரிய இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் அன்றிருந்த முடிவை மாற்றியமைக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒய்வுபெற்ற நீதிபதி கோஸ்லா அவர்களை நியமித்து இன்று விசாரணை நடத்தி வருகிறார்கள் என்ற விவரத்தைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்று விசாரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அது இன்டிபென்டென்ட், இம்பார்ஷியல், அண்ட் அக்ஸெப்டபிள் இல்லை என்பதால் மறு விசாரணை செய்வதன்மூலம் ஒரு தேசத் தலைவருக்கு, ஒரு தேசத் தொண்டருக்கு செய்யும் ஒரு மரியாதையாகும் அது. ஜனநாயக மரபிற்கு ஏற்றமுறையில் செய்யப்பட வேண்டும் அது. அப்படிப்பட்டதொரு மரபை, ஜனநாயக மரபை நாம் நிலைநாட்ட

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1972 மார்ச் 8]

வேண்டும். ஆகவேதான் சொல்கிறேனே தவிர துவேஷ மனப் பான்மையால் சொல்வதல்ல இது.

அடுத்தபடியாக, அன்று அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தார்கள். இன்று கலைஞர் அவர்களின் பட்ஜட் ஜனநாயக சோஷலிஸ்ட் மரபு களுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது, ஒரு தலைப்புச்சமாக இருக்கிறது என்று கண்டிப்பதைக் காண்கிறேன். நாட்டு மக்களை வாழ வைப்பதற்கு, ஏழை எளியவர்களை வாழவைப்பதற்கு வழி வகுக்கும் பட்ஜட் இது. அதை ஒரு திருஷ்டாந்தத்தின் மூலம் விளக்க விரும்புகிறேன்.

1957-ல் ஆசிய ஜோதி நேரு அவர்கள் மதுரைக்கு விஜயம் செய்தபோது ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால்—எல்லோரும் இந்த நாட்டு மன்னர் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, பாரதியாரும் பாடியிருக்கிறார்கள்; ஆனால், பிச்சைக்காரர்களை, அவர்கள் நேருவின் கண்களில் பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக, லாரி லாரியாக ஏற்றிச் சென்று அழகர்கோவில் காடுகளுக்குக் கொண்டு சென்றனர். போலீஸ் லாரிகளிலும், ப்ரைவேட் லாரிகளிலும் அவர்களை ஏற்றிச் சென்றனர். கம்பம், கடலூர் பள்ளத்தாக்கு களுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். நாட்டின் தலைவரின் ஆசிய ஜோதியின் சோஷலிஸ்ட் பிதாவின் கண்களில் இவர்கள் பட்டுவிடக் கூடாது என்று லாரிகளில் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டனர். இந்த ஏழைகளின் கண்களிலும் அவர் பட்டுவிடக் கூடாது, அவர்களது கண்களிலும் இவர்கள் பட்டுவிடக் கூடாது என்று இப்படிப்பட்ட ஒரு தீண்டாமையை உருவாக்கிறார்கள் சமுதாயத்தில். அப்படிப் புறக்கணிக்கப்பட்ட அந்தப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிக்கும் விதத்தில் தமாஷா வரி போட்டு, லட்சாதி பதிகள், கோடிஸ்வரவர்கள், இவர்கள் செல்லக்கூடிய குதிரைப் பந்தயத்திற்கு வரி போட்டு—“அன் டி லாஸ்ட்” என்று ரஸ்கின் எழுதியுள்ள புத்தகத்தில் காணப்படும் கொள்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று காந்தியார் கூறியிருக்கிறார்கள், அதற்கிணங்க—பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வளிக்கக்கூடிய திட்டத்தினைக் கலைஞர் அவர்கள் இன்று நிறைவேற்றுகிறார்கள், இதை விட சோசலிசம், இதை விட மிக உன்னதமான திட்டம் வேறு எதுவும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். குறை கூறட்டும். ஆனால் ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைப்பற்றிக் கூறலாம்.

1972 மார்ச் 8] [திரு. கே. கந்தசாமி]

மாற்றுக்கட்சி, தோழமைக் கட்சி எதுவாக இருந்தாலும் அத்தனைக் கும் அந்த உரிமையுண்டு. இது ஒரு உன்னதமான திட்டம், மிக நல்ல திட்டம் என்பதைக்கூறி என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஹாஸ்பிடல் வசதி கிடையாது. ஒரு தொழிற்சாலை கூட கிடையாது. அன்று ஆட்சியில் இருந் வர்களால் என்னுடைய தொகுதிக்கு வைகைத் திட்டத்தின் மூலம் பாசன வசதி (21,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு வர இருந்தது) கிடைக்க இருந்ததையும், மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் தொகுதிக்குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள், திரு. கக்கன் அவர்கள் காலத்தில். எங்கள் பகுதியில் இருப்பவர்களில் பல பேர் அன்று சி.டி. ஆக்டின் கீழ் அழுத்தப்பட்டிருந்த கரணத்தால், நியாயம் கோரிப் போராட முடியவில்லை. ஆகவே, எங்கள் மக்களுக்கு ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, கலைஞர் அவர்களும், பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கேரள அரசோடு தொடர்பு கொண்டு கடலில் சென்று வினாகப் போகும் நதிகளை யெல்லாம் திரட்டி மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வசதி செய்யும் பொருட்டு நல்ல நீர்த்தேக்க திட்டங் களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையையும், தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையையும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் கோரிக்கையையும், இந்த அரசு நல்ல விதத்திலே தீர்த்து வைத்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். மாணவர்களை அரசியலுக்கு இழுக்கிறார்கள். அரசியலுக்கும் மாணவர்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாத அளவுக்கு சர்வ கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி, மாணவர்கள் அரசியலுக்கு வரக்கூடாது என்று ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி கொடுத்த தலைவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. சதாசிவம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர், கலைஞர், முதல்வர் அவர்களால் இப் பேரவையின் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1972-73-ம் ஆண்டு நிதி அறிக்கையினை ஆதரித்து, எனது கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1972 மார்ச் 8]

இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வரி போடாமல், பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் வரி போட்டு, ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்து சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் உபரியாக உள்ள பட்ஜெட்டாக இது அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பாசன வசதிக்காக 1966-67-ல் 7.89 கோடி ரூபாய் என்று இருந்ததை மாற்றி, 1972-73-ல் ரூ. 14.28 கோடியாக செலவழிக்க திட்டமிட்டும், மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக 1966-67-ல் 16.75 கோடி ரூபாயாக இருந்ததை, 1972-73-ல் ரூ. 34.69 கோடியாக உயர்த்தியும், ஹரிஜன நலத்திற்காக ரூ. 3.59 கோடி என்று 1966-67-ல் இருந்ததை மாற்றி, 1972-73-ல் ரூ. 8.41 கோடியாக உயர்த்தியும் பிற்பட்டோர் நலத்திற்காக 1966-67-ல் ரூ. 0.91 கோடி என்று செலவழிக்கப்பட்டு வந்ததை 1972-73-ல் 4.68 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியும், கைத்தறி நெசவாளர்கள் நலத்திற்காக 1966-67-ல் ரூ. 1.82 கோடி என்று இருந்ததை 1972-73-ல் ரூ. 2.34 கோடியாக ஆக்கியும், சாலைப் போக்குவரத்து வசதிக்காக 1972-73-ல் ரூ. 10.31 கோடி என்று ஒதுக்கியும், குடி தண்ணீர் வசதிக்காக ரூ. 8.96 கோடி ஒதுக்கியும் மற்றும் மாநிலம் பூராவும் மின் வசதி ஏற்படுத்துவது என்ற திட்டத்தை செயல்படுத்தியும், பின்தங்கிய இனத்திற்காக பிரதிநிதித்துவத்தை 25-லிருந்து 31 என்று உயர்த்தியும், ஹரிஜனங்களுக்கான பிரதிநிதித்துவத்தை 16-லிருந்து 18 என்று உயர்த்தியும், மிக நல்ல வகையில் அமைந்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டை வரலேற்று என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிய இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி திருச்சி மாவட்டத்திலேயே மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளில் ஒன்று. அதற்குச் சான்றாக பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் சட்டநாதன் அவர்களின் குழு 24-1-1970 அன்று என் தொகுதியிலுள்ள கிராமத்தைப் பார்வையிட்டு அது பற்றி அந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் வல்லம், அகரம் என்ற கிராமங்கள் பார்வையிடப்பட்டு மிகவும் பின் தங்கியவை என்பதுபற்றி குறிப்பு எழுதியுள்ளார்கள். அதிலே வல்லம் கிராமம் பற்றி அந்தக் குழு கூறியிருப்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 8] [திரு. செ. ச.நாசிவம்]

“வல்லம் கிராமத்தில் அரிசன குடும்பங்கள், தச்சர், வண்ணார், நாவிதர் ஆகியோர் சிறு அளவிலும் இருப்பது தவிர்த்து மற்ற மக்கள் அனைவரும் படையாச்சிகள், மக்கள் தொகை சுமார் 3,000. அனைவரும் உள்ளூர் ஆரம்பப் பள்ளியில் 100 குழந்தைகளே சேர்ந்துள்ளனர். அதாவது பள்ளிப் பிராயமுள்ள குழந்தைகளில் பத்தில் ஒரு பங்கினர்தான் பள்ளிக்குச் செல்கிறார்கள். சுமார் 3 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு 3 சிறுவர்கள் செல்கிறார்கள். ஒரு மாணவர் தமிழ்க் கல்லூரியில் படிக்கிறார். காடு திருத்த வேலைகள் காரணமாக தங்கள் வாழ்க்கைத் தொழில் போய்விட்டதாக அனைவரும் முறையிட்டனர். அறுவடைக் காலத்தில் அற்றைக் கூலிக்கு வேலை செய்வதற்காக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு ஆண்களும் பெண்களும் பலர் குடிபெயர்கிறார்கள். உயர்நிலைப்பள்ளியில் வாசிக்கும் ஒரு சில மாணவர்களும் உபகாரச் சம்பளம் பெற முடியவில்லை. ஏனெனில், உபகாரச் சம்பளத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டு உள்ள குறைந்த பட்சமான 40 மதிப்பெண்கள் பெற அவர்களால் இயலவில்லை. ஆண்களில் பலர் இடுப்புக்குச் சரியான வேட்டி கூட இல்லாமல் கோவணத்துடன் இருக்கிறார்கள். சிறுவர்களில் பெரும்பாலானவர்களுடைய நிலையும் அவ்வாறே. அரிசன மாணவர்கள் சற்று நல்ல முறையில் நல்ல விதமாய் உடை அணிந்தவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அகரம், வல்லம் ஆகிய இரு கிராமங்களிலும் பெரும்பான்மைச் சமூகமான படையாச்சி சாதியினர் பொருளாதாரத்தில் அரிசனர்களை விடவும் மோசமாய் இருக்கின்றனர் என்பதே பொதுவான கருத்து. பள்ளி செல்லும் சில குழந்தைகளும் உயர்நிலைப்பள்ளி செல்லும் சில குழந்தைகளும் எந்தவிதமான அரசு உதவியும் பெறுவதில்லை. இப்பகுதி முழுவதிலும் குறிப்பிடத்தக்க சாலை வசதி ஏதுமில்லை.” இவ்வாறு ஒரு கிராமத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் எல்லா கிராமங்களிலும் அநேகமாக இதே விதத்தில் நான் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அவைகளை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி ஆண்டிமடம். அதிலுள்ள எல்லா கிராமமும் பின்தங்கிய பகுதியைச் சார்ந்தது. பெருவாரியான கிராமங்களில் வருஷத்தில் 6 மாதத்திற்குக் கூடக் குடிதண்ணீர் கிடைப்பது அரிது. கிணறுகள் வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைக்காது,

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1972 மார்ச் 8]

எங்கள் பகுதியில் யுனிசெப் உதவியுடன் ஆழக் குழாய்க் கிணறுகள் போடுவதாகப் பூர்வாங்க வேலைகள் நடந்தன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எந்தெந்த இடங்களில் குழாய்க் கிணறு போடப்படும் என்று கூடத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ வேலைகள் துவக்கப்படவில்லை. உடனடியாக ஆழக் குழாய்க் கிணறு வேலையைத் துரிதப்படுத்தி குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்து, அந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரியலூர் தாலுக்காவிலுள்ள பொன்பரப்பி, சிறுகளத்தூர் முதலிய கிராமங்களுக்கு பெரியாசூரிச்சி கிராமத்திலிருந்து குழாய் மூலம் குடிதண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காக ஒரு திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தத் திட்டத்தைத் துரிதப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அந்தக் கிராமங்களுக்கு நிரந்தரமான குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், மத்திய அரசால் ஆங்காங்கே பல திட்டங்களின் பிரச்சனைகள் ஆராயப்பட்டு, ஆழக் குழாய்க் கிணறுகள் இலையூர் போன்ற கிராமங்களில் போடப்பட்டு, நல்ல குடி தண்ணீருக்கான தகுதியுள்ள இடங்கள் இருந்தும் அவற்றை மூடி வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடத்திலோ, அல்லது ஊராட்சிகளிடத்திலோ ஒப்படை செய்தால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள கிராமங்களில் குடி தண்ணீர்க் குறை தீர்க்கப்படலாம். ஒரு பெரிய உயர்நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டி கட்டி பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்குக் கூடத் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முடியும். எனவே மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து மாநில அரசு பெற்று ஊராட்சி அல்லது ஒன்றியங்களிடத்தில் அதை ஒப்படை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன்—தலைமை)

அடுத்ததாக, பாதை வசதிகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் துவங்கிய காலத்திலிருந்து பஞ்சாயத்து மூலமாகவும் ஒன்றியங்கள் மூலமாகவும் ரோடு போடப்பட்டு வருகிறது. போதிய நிதி வசதி பஞ்சாயத்துக்கோ அல்லது யூனியன்களுக்கோ இல்லாததால் ரோடுகள் போடப் படுவதோடு நின்று விடுகிறதே தவிர பராமரிக்கப்படுவதில்லை. செந்நுரைப் பகுதியில் தளவாய், அங்கனூர், தத்தனூர்,

1972 மார்ச் 8]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

குழுமார். வஞ்சினபுரம். நம்மக்குளம், நக்கம்பாடி பஞ்சாயத்துக் களில் கறுப்பு மண் கொண்டவை. மழை பெய்தவுடன் சக்தியாக மாறிவிடுகிறது. அந்த ரோடு ரோடாக இருக்காது, ஆகவே, மணலோ சரளையோ தாரோ போட்டு அதை நிரப்பினால் தான் அவைகள் நல்ல ரோடுகளாக மாறும். 1,000 மைல் நீளமுள்ள பேரூந்துகள் செல்லும் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை அரசு மேற்கொள்ளுவது என்று முடிவு அறிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த ரோடுகளை சரியானபடி பராமரிப்பதற்காக ஸ்பெஷல் கிரான்ட் கொடுத்து உதவி புரிவ வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கவசைப்பாளையத்திலிருந்து வரதராஜன் பேட்டைப் பாதையை பெரும்காட்டை இலாக்கா எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய பகுதியில் ஒரு பெரிய ஏரி கூட கிடையாது. கிணறு வசதி கூட கிடையாது. கிணறு வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைக்காது. எந்த விதமான ஆற்றுப்பாசனமும் கிடையாது, இருக்கின்ற ஏரிகளும் சரோவரம் பராமரிக்கப்படவில்லை. அதற்குப் போதுமான நிதி வசதியும் கிடையாது, ஆண்டிமடம் யூனியனில் மதிகெட்டான் ஏரி, நமசு ஓடை திட்டம் ஆகிய இரண்டும் நீண்டகாலமாகவே அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. செந்துரை யூனியனில் வங்காரம் ஏரி, பெரு மாண்டி ஏரி முதலிய ஏரிகளை மராமத்து செய்யவும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசு அதன் மேல் விரைவில் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் நிலைமைகளைப் பற்றி அரசு ஒரு குழு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அதன் பரிந்துரைகளை உடனடியாகக் கேட்டு, அவர்களுடைய கூலிகளும் வசதிகளும் மேலும் பெருகச் செய்ய வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், என் பகுதியில் மருந்து, வைத்திய வசதி கிடையாது. இப்பொழுது ஜில்லா போர்டிலிருந்து யூனியன் ஒன்றியத்திற்கு, டிஸ்பென்சரி களின் நிர்வாகத்தை மாற்றி இருக்கிறார்கள். அவைகளில் 45 யூனியன்களில் உள்ள ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பிடல்களை அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்வது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஆஸ்பிடல்கள் கூட, சில இடங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆரம்ப சுகாதார நிலையமும், ஜில்லா

[திரு. சே. சதாசிவம்]

[1972 மார்ச் 8]

போர்டு ஆஸ்பிடல்களும் ஒரே இடத்தில் இருக்கின்றன. பிரைமரி ஹெல்த் செண்டர் இருக்கிற இடத்தில் இல்லாமல், ஜில்லா போர்டு ஹாஸ்பிடல்களை வேறு இடத்தில் மாற்ற வேண்டும். ஆண்டி மடம், செந்துறையில் முதன்மையாக இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், என் பகுதியில் ஒரு ஓட்டு வீடு இருந்தால், அநேகமாக 10 வீடுகள் குடிசையாக இருக்கும். அவைகள் தீப்பற்றிக் கொண்டால் தற்சமயம் கும்பகோணத்திலிருந்தோ திருச்சியிலிருந்தோதான் தீயணைக்கும் படை வர வேண்டும். அந்த இடத்திற்கு அவர்கள் வந்து சேருவதற்குள் எல்லாம் எரிந்து தீர்ந்து விடும் பொன்பரப்பி போன்ற கிராமங்களுக்குத் தந்தி தொலை பேசி போன்ற எந்த வசதியும் கிடையாது. வேறு இடங்களுக்குச் சென்று அதைத் தெரிவித்து விட்டு, திரும்ப அந்த இடத்திற்கு வருவதற்குள் எல்லாம் எரிந்து விடும். ஆகவே, உடையார்பாளையத்தில், ஜெயங்கொண்டம் கிராமத்தில் தீயணைக்கும் படையை அமைத்துத் தருமாறு பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், யூனியன் மூலம் தற்சமயம் ஸ்தல வரி விதிக்கப் படுவதை 5 எக்கருக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு வரி கிடையாது என்று சொல்வதுபோல, இந்த ஸ்தல வரியும் இவ்வளவு தொகைக்கு மேல் வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு விதிக்கலாம் என்ற நிர்ணயத்தை அரசு ஏற்படுத்தி கொடுத்தால் அது மிகவும் நலமாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரியலூர் உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் அரசு காடுகள் பல ஏக்கர்களில் இருக்கின்றன. முந்திரி சாகுபடி செய்யப்படுகிறது, பாக்கி எவ்வித பிரயோஜனமும் இல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் இருக்கிறது. அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, பிரயோசனமில்லாது கிடந்து, அதிலே காவல் வேலை செய்பவர்களின் கூலிக்குக் கூட வருவாய் இல்லாது கிடப்பதை விவசாயிகளுக்குப் பயிர் சாகுபடிக்குக் கொடுத்தால் அது மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஆகையினால், அரசுக்கு வருமானமில்லாத, எந்த விதமான பயிரையும் செய்ய முடியாமலிருக்கின்ற காலி இடங்களை அரசு

1972 மார்ச் 8]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பதை விட்டு, பொது மக்களுக்குக் கொடுத்தால், செப்பனிட்டித் திருத்திக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், உடையார்பாளையம், அரியலூர் தாலுகாவில் முந்திரி சாகுபடி செய்யும் நிலங்கள் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கின்றன. முதலில் சொன்னது போல், அறுவடை காலத்தில் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் வேலை இல்லாமல் தஞ்சாவூருக்குப் போகிறார்கள், முந்திரித் தோப்புகளை வைத்து, தொழிற்சாலை ஒன்றை அந்த வட்டாரத்தில் ஆரம்பித்தால், அவர்கள் வாழ்க்கை உயர் வசதியாக இருக்கும். முந்திரிக் கொட்டைகளிலிருந்து எண்ணெய்களும், முந்திரி பழத்திலிருந்து சாராயமும் காய்ச்சலாம்மென்று சொல்கிறார்கள். இதைப் பரிசீலனை செய்து, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் முந்திரி சாகுபடி செய்யும் அந்த இடத்தில் ஒரு முந்திரி தொழிற்சாலையையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொண்டு மேலும் இந்த மாநில சுயாட்சி பற்றி இரண்டொரு சொல்—என் கருத்தாக சொல்லுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி அவசியம்தான் என்று கேட்கப்படுகிறது. மிகவும் அவசியமானது என்று சொல்ல எனக்குத் தோன்றுகிறது. மக்களுடைய நல் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்க, அவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற, இந்த மாநில சுயாட்சி மிகவும் அவசியம். இன்று காலையில் கூட மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அனல் மின்சார நிலையங்கள் நம் தமிழகத்தில் துவக்கப்படுமா என்று கேட்ட பொழுது, மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டால் செய்யலாமென்று சொன்னார்கள் நம் பணத்தைச் செலவழித்து நம் தேவைக்கு அனல் மின்சாரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால்கூட, அவர்கள் மத்தியில் அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் கோயில் யாரால் கட்டப்பட்டதோ-அவர்களுக்கே ஒரு சிலை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபொழுது, அந்தக் கோயிலில் வைக்க மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி பெற்றுத்தான் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. எந்தச் சிறு காரியமானாலும் கூட, மத்திய சர்க்காரின் தயவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படி நாம் முன்னேற முடியும்? இங்கு இருக்கின்ற சேர்வராயன் மலையில் இரும்பு கனிச் சுரங்கம் இருக்கின்றது. அதை வெட்டி

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1972 மார்ச் 8]

எடுக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இதைச் செய்யும் உரிமை நமக்கிருந்தால், நாம் முயற்சி செய்து வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியாதா? மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாதா? ஆகவே அவைகளை எல்லாம் செய்ய நமக்கு மாநில சுயாட்சி சேவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது ஆண்டுக் காலமாக தி.மு.க. அரசால் நமக்கு நன்மை இருக்குமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற அவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்ய மாநில சுயாட்சி மேலும் தேவை என்று கூறி, இந்தேரம் அனுமதி அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டம் சென்ற ஆண்டை விட அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 400 கோடி ரூபாய் நம் மாநிலத்தில் செலவு செய்வதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த 400 கோடி ரூபாய் முறையாக, இருக்கின்ற ஏழை, எளியவர்களுக்காகப் பயன்படக்கூடிய அளவில் செலவு செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே 14 லட்சம் ஏக்கர் விவசாயத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த 14 லட்சம் ஏக்கரில் வருஷா வருஷம் வெள்ளம், மழை போன்ற இயற்கை பாதிப்பால் நிகழ் பெரும் அளவிற்கு பாதிக்கப் படுவது குறித்து உலக ஐக்கிய நாட்டுக் கமிஷன் ஆராய்ச்சி செய்து அந்த மாவட்டத்தில் வாய்க்கால் வசதிகளையும் பாசன வசதிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருந்தார்கள். அந்தச் சிபார்சை, இன்றையத் தினம் ஏற்று நடத்துவதற்கு மத்திய அரசு தயக்கம் காட்டுவதன் மூலமாக அது தஞ்சை மாவட்டத்திலும், பொதுவாகத் தமிழகத்திலும் பெரிய அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்து கொடுக்கக் கூடிய பிரதேசம் பாதிக்கப் படுகிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டிய ஒரு அவசியம் இருக்கிறது.

1972 மார்ச் 8]

அது போல, சேது சமுத்திரத் திட்டமும் இன்றைய தினம் பல ஆண்டுகளாக தமிழக மக்கள் கோரிக்கையில் ஒன்றாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதுதான் மூலமாகத் தமிழகத்தில் பல ஆயிரம் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது மட்டுமல்லாமல் தமிழகத்தின் பொருளாதார உயர்வுக்கும் ஒரு வசதியாக இருக்கக் கூடிய திட்டமாகும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும், அதற்கு அரசாங்கம் முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்றும், சகல கட்சிகளையும் அழைத்து, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஒரு கிளர்ச்சி நடத்த வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களுக்குச் சொந்தமான சாலைகளில் இன்றையத் தினம் பல்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தச் சாலைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் நடத்த வசதி இல்லாத காரணத்தால் அந்தச் சாலைகளைப் பராமரிக்க முடியாத நிலையில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற பல்கள் தின்று விடுகின்றன. அப்படி நிறுத்தினால் அங்குள்ள மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி நேரங்களில் அங்கு ஓடிக் கொண்டிருக்கும் பல்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுவது என்று செயல்பட்டு வருகிறது எங்கெங்கெல்லாம் பல்கள் அவ்வாறு ஓடுகின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுவது என்பது நியாயமாக இருக்குமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

லோகல் சர்சார்ஜ் செஸ் ரூ. 1.50-ல் இருந்து மீண்டும் 2.50 விதிக்கலா மென்று சொல்லுவது அவசியமில்லாதது. இன்றைய தினம் ஏராளமாக வரிகள் சர்க்காருக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களில் இருக்கிற ஏழை, எளியவர்கள், அந்தவித வசதியும் வருவாயும் இல்லாதவர்கள் சர்சார்ஜ் கொடுப்ப தென்பது நியாயத்திற்கு விரோதமானது. அந்த உத்தேசத்தை அரசாங்கம் கைவிட வேண்டும். அதற்குப் பதில் சர்க்கார் வேறு வகையில் நிதி உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 மார்ச் 8]

குடியிருப்பு நில ஆர்ஜிதம் செய்வது முல்மாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதுபோல இராஜ்யத்தில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்தக் குடியிருப்பு மனையைச் சொந்தப்படுத்தும் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுவதுடன், அரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் கொடுக்கும் திட்டம் மிகத் தாமதமாக இருக்கிறது, சென்ற வருஷமும் முன் வருஷமும் இம் மாதிரி மனைகள் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. இந்த வருஷம் அதற்காக 15 லட்சம் ஒதுக்கி இருப்பதாக நான் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பார்த்தேன். அது பொதுமானது அல்ல. அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி இன்றையதினம் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கிற ஹரிசனங்களுக்கு குடியிருப்பு மனையைச் சொந்தமானதாக வழங்க வேண்டும்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள மனைகள் வழங்கினாலும் அவர்கள் சொந்தமாக வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நகரத்தில் எப்படி குடிசை மாற்று வாரியத்தை ஏற்படுத்தி ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருகிறதோ அதுபோல கிராம மக்களுக்கு என்று ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்தி எல்.ஐ.ஸி.யில் கடன் பெற்றாலும் சரி அல்லது வேறு வகையிலே பணம் ஒதுக்கி ஏழை எளிய ஹரிஜன மக்களுக்கு எல்லாம் வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலி கீழ்த்தஞ்சையில்ல்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மேல் தஞ்சைக்குக் கூட இல்லை. சட்டப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள கூலியும் குறைவானதாகவே இருக்கிறது. என்னேப் பொறுத்தவரை ஆண்களானால் 4 ரூபாயும், பெண்கள் என்றால் ரூ. 2.50 என்றும் நிர்ணயித்து எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இந்த நியாயக் கூலிச் சட்டத்தை விஸ்தரித்தால்தான் ஏழை எளிய ஹரிசன விவசாய மக்களிடத்திலே நல்லதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும். இன்றையதினம் அவர்கள் பல மாவட்டங்களிலே மிகக் குறைந்த ஊதியத்தைப் பெற்று வறுமையில் உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

போலீஸ் நடவடிக்கைகளை எடுத்துப் பார்த்தாலும் போலீசார் முதலாளிகளின் பக்கம் நின்றுதான் தொழிலாளர்களை, தொழிலாளர்களின் தலைவர்களைத் தாக்கி வருகிறார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த கண்ணபிரான், மங்களசாமி ஆகியவர்களை போலீசார் முன்னிலையில் அடித்திருக்கிறார்கள். போலீசார்களே அடித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தவறான செய்தி நாட்டில் பரவிவிடக் கூடாது என்பதற்காக நான் குறுக்கிடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குடியாத்தம் கண்ணபிரானைப் பற்றித்தான் சொல்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். போலீசாரால் அவர் அடிக்கப்பட்டிருந்தால் உண்மையிலேயே நானும் மிக வருத்தம் அடைவேன். அதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலும் விசாரித்தேன். அங்கே சோடா பாட்டில் வீசப் பட்டது. அதில் இருந்து தெறித்த ஒரு க்ளாஸ் துண்டு இவரது நெற்றியில் தெறித்து விழுந்தது. திரு. கண்ணபிரானே “என்னை யாரும் அடிக்கவில்லை, கிளாஸ் துண்டுதான் தெறித்து விழுந்தது, நீங்கள் கலைந்து போங்கள்” என்பதாக கூட்டத்தைக் கலைந்து போகச் சொன்னார்களே, அவரை யாரும் தாக்கவில்லை என்பதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் தெரிவித்து இருக்கிறார். அவரைப் போலீசார் அடிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மங்களசாமி பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் அதுபற்றி விசாரித்தேன். அன்று நடந்த கலவரத்தில் தன்னை யாரும் தாக்கியதாக எந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் திரு. மங்கள சாமி வழக்குப் பதிவு செய்யவில்லை. மாறாக தங்களைத் தாக்கியதாக திரு. மங்களசாமி மீது நான்கு பேர்கள் வழக்குப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்கிற விவரம் தான் கொடுத்திருக்கிறார்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது உண்மைதான். அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி திரு. மங்களசாமி அவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் புகார் எதுவும் செய்யவில்லை. ஆனால் தன்னை அடித்துவிட்டார்கள். உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று போன் மூலமாக கோரியிருக்கிறார். போலீசார் கம்ஸெய்ண்டு இல்லாமலேயே பல

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 மார்ச் 8]

இடங்களில் வழக்குகள் பதிவு செய்திருக்கிறார். எங்களது கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூட திரு. மங்கள சாமி தாக்கப்பட்டது குறித்து போலீஸ் அதிகாரியிடத்தில் நேரில் பேசியிருக்கிறார். இதுபோல சில இடங்களில் தகராறுகள் ஏற்படுகிறது என்றால் போலீசார்கள் தலையிட்டு அசம்பாவிதம் எதுவும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக ஒரு தலைப் பட்சமாக பல இடங்களில் நடக்கிறார்கள். சமூக விரோத சக்திகளும் இதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு கலவரத்தை வளர்க்கும்படியான காரியங்களில் ஈடுபட்டுவிடுகிறார்கள். அப்படியின்றி காவல்துறையினர் நடுநிலைமையில் அங்கங்கே எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, இன்றையதினம் கொள்முதல் சம்பந்தமாக தமிழ்நாடு அரசு வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி நமக்குத் தேவையான தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்ய முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதாக எங்கள் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு ஆகும் செலவிற்குத் தக்க வசையில் கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

மற்றொன்று, நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக குடும்பத்திற்கான உச்சவரம்பைக் குறைத்து அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இது போன்று எவ்வளவு செய்தாலும் சரியில்லை—அடிப்படை மாற்றம்—உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தமானது என்பதாகச் செய்தால் தான் பலவிதமான ஏமாற்று வேலைகளுக்கே இடமில்லாது போகும். 30-ஐ 15 ஆக்கினாலும் உபரி நிலம் கிடைக்குமா என்கிற ஐயப்பாடுதான், இல்லை என்றால் ஏற்படும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியில் பேசும்போது 5 ஆயிரம் ஏக்கரா உடைய ஒருவர் எப்படி எப்படி எல்லாம் நிலத்தைப் பிரித்து வைத்து விட்டார், அவரிடம் இருந்து உபரியாக 43 ஏக்கராதான் எடுக்க முடிந்தது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்.

உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம், ஒரு குடும்பத்திற்கு உயர்ந்த பட்சம் 25 ஏக்கராவுக்கு மேல் போகக் கூடாது என்பதுபோன்ற ஆலோசனைகளை எல்லாம் நாங்கள் கூறுகிறோம். அப்போதுதான்

1972 மார்ச் 8] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

நிலச் சீர்திருத்தத்தை நியாயமான முறையில் அமுல்படுத்த முடியும். குத்தகை தள்ளுபடி என்ஹிம்போது—இதுவரை பழைய குத்தகை பாக்கிக்காக பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இது ஒரு பெரிய நிவாரணமாக அமையும் என்றாலும் இந்த வருஷம் குத்தகையை அனைத்தால்தான் இந்தப் பயன் ஏற்படும் என்கிறார்கள். அளந்த இந்த வருஷக் குத்தகையை நிலப் பிரபுக்கள் பழைய பாக்கிக்கே வரவு வைத்திருப்பார்கள். ஆக இந்த வருஷம் பாக்கி என்பது பல பேர்களுக்கு இருக்கும். ஆகவே, 1972-ம் வருஷம் நெல் அளந்திருந்தால் விவசாயிகளுடைய முன் பாக்கிகள் தள்ளுபடி செய்யப்படும், ரத்து செய்யப்படும் என்று குறிப்பிட வேண்டும். அந்த முறையில் சட்டம் செய்யப்பட வேண்டும். இன்றையதினம் பெரிய அளவிலே கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். கடனிலே பிறந்து, கடனிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய கடன் நிவாரணத்திற்கு 1933-ம் ஆண்டில் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார். அதில் இருக்கக்கூடிய சூறைசுளை நீக்கி கடன்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில், நல்ல நிவாரணம் கிடைக்கும் வகையில் நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது என்கே பார்த்தாலும் வட்டிக் கடைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. புடவைசுளைக்கூட அடகு வாங்குகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுடைய சாதனங்கள் கூட வட்டிக் கடைக்குச் செல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. கிராமங்களில் வட்டிக் கடைகள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கடன் வாங்கித்தான் குடும்பத்தை நடத்த வேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் வாங்குவது அநியாய வட்டி. நியாயமான வட்டிக்குக் கடன் கிடைக்க வழி இல்லை. பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ரூபாய் என்று மூலதனம் வைத்து, வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள், நூற்றுக்கு 12½ ரூபாய் வட்டி என்று சொல்லி, அந்த 12½ ரூபாயை மாதலிலேயே கழித்துக் கொண்டுதான் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இந்த வட்டிக்குக் கடன் வாங்குவதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு வழி இல்லை. அகவே, நியாய வட்டிக்குக் கடன் கிடைக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாகவோ அல்லது தேசிய உடைமை

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 மார்ச் 8]

யாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலமாகவோ நியாயமான வட்டிக்குக் கடன் கிடைக்க வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதனால் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான வட்டி விகிதத்தில் கடன் கிடைக்கும். இல்லையென்றால், அவர்கள் லேவாதேவிக் காரர்களிடம் சிக்கிக் கொண்டு, அவர்கள் வலையில் விழுந்து அவர்களுடைய வாழ்வு பாதிக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்டம் கொண்டுவரும்போது, விவசாயிகளுக்கு, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற் குரிய வகையில் சிறந்த சட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். கணேசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நாடும் ஏதும் நல்லவர்களும் பாராட்டுகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை நாணம் பாராட்டி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பாடுபடுகின்ற பாட்டாளி வர்க்கம் நிச்சயமாகப் பாராட்டுகிறது. உழைக்கின்ற தொழிலாளி வர்க்கம் அதை ஏற்றுப் போற்றி, நன்றி தெரிவிக்கிறது. இதிலே பெருமைக்குரிய செய்தி என்ன வென்றால், பகை கக்குவதையே தங்களுடைய மரபாகக் கொள்கிற பத்திரிகைகள்கூட அதை ஆதரித்துப் பாராட்டி இருக்கின்றன. நவமணி பத்திரிகை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நல்ல வண்ணம் பாராட்டி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எதிர்ப்பதையே இயல்பாகக் கொண்ட 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகை அதை வெகுவாகப் பாராட்டியிருக்கிறது. 'உபரி நிதிநிலை அறிக்கை என்பது ஒரு அபூர்வமாகிவிட்ட இந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் உபரி நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பது பாராட்டுதற்குரிய ஒன்று' என்று சொல்லி, 'இந்த நிதிநிலை எதிர்காலப் பொருளாதார நிலைக்கு நல்ல அறிஞரியாக இருக்கிறது, இதை மற்ற மாநிலங்கள் பின்பற்ற வேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரே வரியில் நான் விமர்சனம் செய்ய வேண்டுமென்றால், 'இது ஒரு புரட்சிகரமான பொதுவுடைமை அறிவியல் தத்துவங்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கிறது' என்று கூறிவிடலாம், பொதுவுடைமைக் கர்த்தா கார்ல் மார்க்ஸ் தத்துவமான பொதுவுடைமை எண்ணங்களை உள்ளடக்கி

1972 மார்ச் 8] [திரு. எல். கணேசன்]

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக உருவாக்கப் பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்துள்ளது. பொதுவுடைமை கோஷத்தைத் தனது சொந்த வாழ்வுக்கு என்று இல்லாமல் நாட்டுமக்களின் நல்வாழ்வுக்கு ஒரு கொள்கை, ஒரு லட்சியம் என்ற அளவில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந் திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள புரட்சிகரமான திட்டங்களை அத்தனை பேரும் வரவேற்கிறார்கள்.

உச்சவரம்பு கொண்டுவந்த காலத்தில், தங்களுக்கு வேண்டிய வர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பல விதிவிலக்குகள் அளித்திருந்த நிலையில், காலப் போக்கில் இந்த அரசு ரத்து செய்து வருகிறது. குறிப்பாக, அறக்கட்டளைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வது மிகமிகப் புரட்சிகரமானதாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவன்புடன் சொல்லிக் கொள் கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தில் கணிச மான அளவு நிலங்கள் அறநிலையங்களுக்கும், மடங்களுக்கும், மடா லயங்களுக்கும் சொந்தமானவைகளாக இருக்கின்றன. கடவு ளார்க்கும் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. கடவுளார்க்கு நடத்தப்படும் விழாக்களையும், உற்சவங்களையும், இன்ன பிற பூசை களையும் நடத்த வேண்டாமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவைகள் எல்லாம் நடத்துவதற்குத் தேவையான தொகை போக மற்றவற்றை அரசு எடுத்துக் கொண்டு நாட்டு மக்களுக்காகப் பயன்படுத்தலாம். கோயில் பூசை போன்ற செலவுகளுக்கான வருவாய் தரக்கூடிய நிலங்கள் போக மற்ற நிலங்களை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்பன போன்ற புரட்சிகரமான திட்டத்தை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குத்தகை நிலுவைகளைப்பற்றி பட்டுக் கோட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தையே நானும் வலியுறுத்திக் கூட விரும்புகிறேன். இந்தப் பசலிக்குரிய வரியை செலுத்தினால் பழைய பாக்கிகள் தள்ளுபடி செய்யப்படும், ரத்து செய்யப்படும் என்ற கருத்தில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இதை நடைமுறைப்படுத்தும்போது இதுபோன்ற எல்லா வற்றையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எல். கணேசன்]

[1972 மார்ச் 8]

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் அரசியல் ரீதியாக இந்த அரசு ஒரு கொள்கையை அமுத்தத் திருத்தமாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. அதுதான் மாநில சுயாட்சி. மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி மலர்ந்திட வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில் பலர், இப்போதே மத்தியில் கூட்டாட்சி தானே இருக்கிறது, அங்கே—மத்தியிலே—நாடாளுமன்றம் இருக்கிறது, இங்கே—மாநிலத்தில்—சட்டசபை இருக்கிறது, மத்தியிலே ஒரு அமைச்சரவை, இங்கே மாநிலத்திலே ஒரு அமைச்சரவை என்ற அடிப்படையில் இப்போதும் கூட்டாட்சிதானே இருக்கிறது என்கின்றனர். நான் அவர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். மனிதனும் வாலில்லாக் குரங்கும் ஒன்றுதான். காரணம், இரு இனத்திற்கும் இரண்டு கால்கள், இரண்டு கைகள் அமைந்திருக்கின்றனவே என்று சொன்னால் எப்படிப் பொருந்தாதோ அப்படித் தான் அதற்கும் பொருந்தாத கூற்று அவர்களுடையது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கூட்டாட்சியின் அடிப்படையான லட்சியம், கூட்டாட்சிக்குள் அடங்கியிருக்கிற மாநில அரசுகளும், மத்திய அரசின் எல்லைக்கோட்டில் வல்லாண்மை பெற்றவைகளாக இருக்க வேண்டும்.

They are sovereign bodies within their spheres. வல்லாண்மை இன்றையதினம் மாநிலங்களுக்கு இல்லை யென்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டாட்சியின் முக்கிய அடிப்படையான அம்சங்கள் என்ன என்பதைக் குறித்து அரசியல் சட்ட விற்பன்னர்கள், 'மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு, எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு இருந்தாக வேண்டும்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதுவே கூட்டாட்சித் தத்துவத்தின் குறிக்கோள். இங்கே இருக்கிற அரசியல் நிர்ணயசபையைக் கூட்டுகிறபோது, அதனுடைய லட்சியங்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தனர். மத்திய அரசுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள், மற்றவை மாநிலங்களுக்கு என்றுதான் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும் கூறிக் கொண்டிருந்தார், என்ன காரணத்தாலோ அப்படி இல்லாமல், மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் வளர்ச்சிபெறக்கூடியவைகளாக ஆக்கப் பெற்று, மாநிலங்களின் அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது கூட்டாட்சி முறை அல்ல. இந்திய அரசியல் அமைப்பைப்பற்றி அரசியல் சட்ட விற்பன்னரான திரு. கே. சி. பேர் என்பவர்.

1972 மார்ச் 8] [திரு. எல். கணேசன்]

resolution என்றுதான் கூறியிருக்கிறார். இதைப்பற்றி கருத்து சொல்ல வேண்டுமென்றால், அது ஒன்றை ஆட்சிமுறையைப் பொருந்தி இருக்கிறதே தவிர கூட்டாட்சி முறையைப் பொறுத்த தாயில்லை, அரசியல் சட்ட விற்பன்னரும் நல்ல புகழ்பெற்ற வருமான ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் It is more unitary than federal. என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மாநில அரசுகள் எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசையொட்டி, மத்திய அரசோடு சேர்ந்து, தழுவிச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். மாநில அரசுகள் சாவரினிட்டி பெற்றவைகளாக, சிறப்பு அம்சங்கள் பெற்றதாக இருக்கிறதா என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் இந்திய நாட்டின் முழுமையான அதிகாரமும், சட்ட அமைப்பிலே அதற்குரிய வாய்ப்புகளும் மத்திய அரசுக்கு இருக்கிற காரணத்தால், மாநில அரசுகளின்மீது பளுவைச் சுமத்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் மாநில அரசுகள் மேலும் மேலும் மத்திய அரசைச் சார்ந்து நிற்க வேண்டுமென்ற நெருக்கடியைப் பெற்று வருகின்றன. இந்த நாடு விடுதலை பெற்றபோது மாநில அரசுகள் மத்திய அரசுக்குத் தரவேண்டியிருந்த கடன் பளு 43.97 கோடியாக இருந்தது, அந்தக் கடன் பளு அதிகமாகி அதிகமாகி இன்றைக்குப் பார்த்தால், 1967-68-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 5,000 கோடி அளவிலே உயர்ந்திருக்கிறது. மாநில அரசுகள் மத்திய அரசுக்குத் தர வேண்டிய வட்டித் தொகையும் மாநிலத்தினுடைய வருமானத்தின் பெரும்பகுதியைச் சாப்பிட்டு விடுகிறது. 1950-51-ஆம் ஆண்டிலே மாநில அரசு தன்னுடைய வருமான வரியின் பங்கிலிருந்து 3.5 சதவீதம் ரூபாயை வட்டிக்காகக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அதே செலவு 1966-67-ஆம் ஆண்டிலே 20 சதவீதம் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. 1967-68-ஆம் ஆண்டு வருமான வரி வருமானத்தில் 23 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி மாநில அரசுகள் கொடுக்க வேண்டிய வட்டியும் கடனும் மத்திய அரசைச் சார்ந்து கெஞ்சி வாழ வேண்டிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுகின்ற உதவித் தொகை சோஸிட நாம் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கடன், வட்டித் தொகைகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதைப் புள்ளி

[திரு. எல். கணேசன்]

[1972 மார்ச் 8]

விவரங்களோடு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ரூபாய் 15.80 கடனாக திட்ட வகையிலேயும் பிற வகைகளிலும் மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கும், ஆனால் அதே நேரத்தில் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தொகை 63.38 கோடியாக வந்து சேருகிறது.

பொருளாதாரத்திலே மத்திய அரசு ஒரு கேந்திரமாக இருந்து கொண்டு மாநில அரசுகளைக் கொத்தடிமைகளாக்குவதைப் பார்க்க கிறோம். நிதி வருவாயிலும் நமக்குப் போதுமான பங்கு இல்லை. பொது விற்பனை வரியிலிருந்து உபரியாக வருவதிலே நமக்கு எந்த விதமான பங்கு இல்லை, மிகப் பெரிய அளவிலே பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் நிர்வாகத்திலேயும் நமக்குப் பங்கு இல்லை. இந்த வகையிலே மேலும் மேலும் மத்திய அரசினுடைய வலிமை மிகுந்து அதிகரித்து மாநில அரசு ஒரு வெறும் நகராட்சி மன்றமாக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தைப் பல் வேறு கால கட்டங்களிலும் சொல்லி வந்து இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் பணிவோடு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என் இதய தெய்வம், அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் முதல் நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே வைத்தபோது அவர்கள் அவர்களுக்கேயுரிய நட்புணர்ச்சியோடு, லாவகத்தோடு கல்லும் கரையும் பாணியிலே எடுத்துச் சொல்லி இருந்தார்கள். முழுமையான மாநில சுயாட்சித் தத்துவத்தைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியும் அதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையிலும் எடுத்துச் சொல்லியும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்வேன். இப்படி எல்லாவற்றையும் இந்த மாமன்றத்திலே ஆற்றப்படுகின்ற உரைகளாலே அவர்களுடைய உள்ளத்தைத் தொட்டு அதைப் பெறமுடியும் என்று நம்பவில்லை, ஜனநாயக முறையிலே மாநாடு களைக் கூட்டி கருத்துக்களை மக்கள் முன்னால் வைத்து அவர்களை உணரச் செய்து பெறமுடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. நம்முடைய இலட்சியம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உயர்ந்ததோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு அதிகமான விலையையும் நாம் தந்தாக வேண்டும். நம் முடைய இலட்சியம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு புனிதமானதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமான தியாகங்களையும் நாம் செய்தாக வேண்டும். உறுதியாக நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வளர்ந்து

1972 மார்ச் 8] [திரு. எல். கணேசன்]

வரும் இளந்தலைமுறையினர் இன்றைக்கு அந்தப் புனிதமான இலட்சியத்தை அடையப் போராடித்தான் ஆகவேண்டும், அந்தப் போராட்டத்திற்கு எவ்வளவு விலை ஆனாலும் அதைத் தருவதற்கு இந்தத் தலைமுறை தயாராகத்தான் இருக்கிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பொருளாதாரப் புரட்சிகரமான அம்சங்களை நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். அரசியல் ரீதியிலே தெளிவான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் களிப்போடு நான் எடுத்துவைக்கிற அதே நேரத்தில் கவலையோடு ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமுதாயத் துறையிலே நாம் இன்னும் தீவிரமான கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். ஜாதி இருக்கிறதே, அதை நான் சந்தேகிக்கிறேன் ஜனநாயகம்கூட அதை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறதோ என்று. இதை நாம் செய்யத் தவறினால்—நாம் செய்யத் தவறினால் என்று நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் நம் முடைய சமுதாயத்தில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய இரண்டு தலைவர்கள் அடுத்தடுத்து நம்முடைய நாட்டின் முதலமைச்சர்களாக இருக்கிற காலகட்டத்திலே நாம் செய்யத் தவறினால்—வேறு யாரும் எந்தக் காலத்திலும் செய்ய முடியாது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நாம் அதிகமாகப் பண ஒதுக்கீட்டைச் செய்வதாலும், பிற்பட்ட மக்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கினாலும் அவர்கள் இன்றைக்கு அவர்கள் முன்னேற்றம் பெற்ற தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் முன்னேற்றம் பெற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினராகவும் தான் இருப்பார்கள். இந்த மூன்று வர்க்கங்களும் ஒன்றாக இணையும் என்பதற்கு ஆன உத்தரவாதம் பொருளாதாரத் திட்டத்தில் இல்லை.

வெளிநாட்டிலேயிலிருந்து கிறித்துவ மதம் இங்கே பரவியது என்றால் இங்கே இருக்கிற பகவத்கீதையைவிட அங்கே இருக்கிற பைபிள்மேல் நாட்டம் வந்ததால் அல்ல, இங்கேயிருக்கிற கிருஷ்ணனைவிட அங்கேயிருக்கிற கர்த்தர் சக்திமிக்க இறைவன் என்று யாரும் எண்ணிச் சென்றுவிடவில்லை. அவர்கள் சலுகைகள் பெற்றுத் தந்தார்கள், சென்றார்கள். ஜாதி கலப்புத் திருமணத்தின் மூலமாக ஒழிக்கப்பட முடியும் என்றாலும்கூட இன்னும் அதிகமான சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் அரசுப் பணிகளுக்குக் குறைந்த பட்சத் தகுதி நிர்ணயித்து

[திரு. எல். கணேசன்] [1972 மார்ச் 8]

இருக்கிறோம். அதிலே முதலிடம் கலப்புமணம் செய்துகொண்டவர்களுக்கும், அல்லது அவர்களுடைய வழித்தோன்றல்களுக்கும் கொடுப்பதாலே எந்தவிதமான நிர்வாகச் சீர்கேடும் வந்துவிடாது, அதிகமான பொருளாதார நெருக்கடியும் வந்துவிடாது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பதவிகள் ஒதுக்கிடு செய்து கொடுக்கிறோம், மற்றவர்களுக்கு ரிசர்வேஷன் என்று கொடுக்கிறோம். அந்த நிலைமையிலேயே கலப்புமணம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு, அவர்களுடைய வழித்தோன்றல்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்துவிடுவதாலே எந்தவிதமான இழப்பும் வந்துவிடாது.

இன்றைய தினம் ஜாதி தலைதாக்கி ஆடுகிறது. கல்லூரிகளிலே பார்த்தால் பரவி வருகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய காலகட்டத்திலே ஜாதி ஒழிப்பைத் தொடக்கி வைத்தால் தான் நாடு விரைவிலே நல்ல வளர்ச்சியடையும் என்று சொல்லிக் கொண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை மற்றவர்களைப்போல நானும் பாராட்டி வரவேற்று என்னுடைய நன்றியைச் சொல்லி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. பூ. எட்டியப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை நம்முடைய முதல்வரடாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டு பல கட்சித் தலைவர்களாலும் ஏனைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாலும் வரவேற்கப்பட்டு எல்லோரும் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசும் பொழுது எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஒரு சில குறைகளைச் சொல்லத்தான் செய்வார்கள். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் இருபது ஆண்டுக்காலம் அட்செஸெஸ்திவந்த காலத்திலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு சோஷலிஸ சமதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கவில்லையே என்ற கொதிப்பின் காரணமாகத் தான் அவர்கள் பொறுமைப்படத்தான் செய்வார்கள் என்பது என்னுடைய எண்ணம். எனவே அவைகளை யெல்லாம் நாம் குறைகளாக எடுக்கக்கொள்ள முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம். மேலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

1972 மார்ச் 8]

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

தற்பொழுது 5 ஏக்கருக்கு உள்வாக நஞ்சை நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நிலத் தீர்வை, அடிப்படைத் தீர்வை இல்லை என்று அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே, தண்ணீர்த் தீர்வை என்று வசூலிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் சர்சார்ஜ் என்றிருந்ததை $2\frac{1}{2}$ ரூபாயாக மாற்றிக்கொள்ளலாம். விருப்பப்பட்டால் மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்பதற்கு வழி வகுத்திருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது பல முனைகளிலே விவசாயிகள் குறைப்பதும் அளவிற்கு இருக்கிறது. தற்பொழுது கேரளாவில் 1 ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய் என்று ஒரு ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு வரி வசூலிக்கிறார்கள். அதேபோல் நம்முடைய தமிழகத்திலேயும் சர்சார்ஜையும், நிலத்திற்கு அதாவது 5 ஏக்கருக்குள்ளாக வரி, அடிப்படைத் தீர்வை நீக்கப்படுவதையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு ஏக்கருக்கு 10 அல்லது 15 என்று குழு ஆராய்ந்து ஒரு நிர்ணய வரியாக அதை ஏற்பாடு செய்தார்களேயானால் ஒன்றியங்கள் தனியாக சர்சார்ஜ் விதிக்க வேண்டிய நிலையில்லாமலும், அரசும் தண்ணீர்த் தீர்வை என்று வசூலிக்கும் அதிகப்படியான ஒரு வேலைப் பளுவும் குறைந்திருக்கும். கிராமாதிகாரிகளுக்கும் ஸ்டாண்டர்ட் வகையிலே, எந்த வகையிலே எவ்வளவு வசூலிப்பது என்ற வேலை சுலபமாக இருக்கும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பெரணமல்லூர் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாக இருக்கிறது. நீண்டகாலமாக சட்டமன்றத்திலே பெரணமல்லூர், அதாவது வந்தவாசி வட்டமே மிகவும் பின்தங்கியதாக இருப்பதால், அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கு வழி செய்யும் வகையில் சிறுதொழில்களுக்காக ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிசைமாற்று வாரியத்தின் பணி நகர்புறங்களிலே செயல்படுவதைப் போன்று உடனடியாகக் கிராமப்புறங்களிலேயுள்ள அரிசன காலனிகளுக்கும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு ஏக்கர் நிலத்திலே சுமார் 70, 80 குடும்பங்கள், கிராமங்களிலே உள்ள அரிசனங்கள் மற்ற எந்தவகையான சுகாதாரத்தோடும் வாழ முடியாமல் ஒரே யொரு குடிசை வீட்டிலே நான்கைந்து குடும்பங்களாகயிருந்து

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்] [1972 மார்ச் 8]

வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறுவகையில்லாமல் அதைச் சுற்றிலும் ஜாதி இந்துக்களின் நிலமிருப்பதால் அவர்கள் எங்கும் போக முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியம் உடனடியாகக் கிராமப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக பணமெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு நிறையக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்தக் கடன்களைக் குறிப்பிட்ட அந்தக் காலத்திற்குள்ளே திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதேநேரத்தில் வேலை பூர்த்தி யடைந்து, கணக்கிட்டபடி அவர்கள் தவணை முறையில் கட்ட முடியாமல் போயிருந்தால், ஒரே தவணையில் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசிலே கெடுபிடி நடக்கிறது. அப்படிக் கெடுபிடியில்லாமல் நியாயமாக, கிணறு வெட்டிப் பூர்த்தி செய்திருந்தால் தவணை முறையிலே கொடுத்துப் பயனடையத்தக்க அளவிற்குச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் முழுக்க முழுக்க நெடுங்குளம், கோவிலூர், கொடுக்காத்தூர், மேல்சீஷமங்கலம், முனுகப்பட்டு, திருமணி, புரிசை போன்ற கிராமங்களில் நிறைய இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒருசில முதலாளிகள் நூல்களை வைத்துக் கொண்டு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று ஏழைக் கைத்தறியாளர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் நூலைக் கொடுத்து, சாதாரணமாக 5 ரூபாய் கூலி கொடுக்க வேண்டிய சேலை என்றால், அதில் பாதி ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அவர்கள் கடன்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அந்த இடங்களிலேயெல்லாம் அரசாங்கமே நூலை வாங்கி அவர்களுக்கு விநியோகிக்கத் தக்க அளவில் செய்து, தக்க பயனை, தக்க கூலியை அடையும் வகையிலே அவன செய்ய வேண்டுமென்று வணக்கத்துடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஏறத்தாழ 10,000 கைத்தறியாளர்களுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்கும். கொடுக்காத்தூர், வாழைப்பந்தல் இடையிலே சேயாறு என்று இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு கூட கேட்டுக்

1972 மார்ச் 8] [திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

கொண்டிருக்கிறேன். அந்த இரண்டு பகுதிகளிலேயிருக்கும் மக்களுக்கு அடுத்த பக்கத்திலே நிலம் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ மழைக் காலத்தில் ஒரு மாத கால அளவிற்கு இக்கரையிலிருப்பவர்கள் அக்கரைக்குச் செல்ல முடியாமலிருக்கிறார்கள். எனவே அங்கு ஒரு “காஸ்வே” கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விண்ணமங்கலம், சேயாற்றின் குறுக்கே விண்ணமங்கலத்தில் ஏறத்தாழ இருபது கிராமங்களில், சுமார் 10,000 ஏக்கர்களில் இரு போகம் விவசாயம் செய்யும் நிலத்திற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்குச் சென்ற ஆண்டு சர்வே மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மான்முமிகு பொதுப்பணித் துறை அரைச்சரவர்களை மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட வேலை தேடித்தரும் நிலையங்களில் வேலைவாய்ப்பிற்காக மக்கள் பதிவு செய்கிறார்கள். அதிலே ஒருசில வகைகளிலே ஊராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு குடும்பத்திலே 6, 7 பேர் ஆண்கள், பெண்கள் இருந்தால் அவர்கள் எல்லோரும் வேலை தேடித்தரும் அலுவலங்களிலே பதிவு செய்துவிட்டு உத்தியோகம் செய்கிறார்கள். ஆனால் வேலையில்லாமல், நிலமில்லாமல் எந்தவிதமான வசதியுமில்லாமல் இருப்பவர்கள் வேலைவாய்ப்பிற்காகப் பதிவு செய்தாலும்கூட அவர்களுக்குக் குறித்த காலத்திலே அந்த இண்டர்வியூ வருவதில்லை. அப்படியே வந்தாலும் பல காரணங்களால் அவர்கள் பயன் அடைகிற முறையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, 5, 6 நபர்கள் இருக்கும் குடும்பங்களில் 4 பேர் 3 பேர் வேலை செய்தால் மேற் கொண்டிருப்பவர்கள், மற்றவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு தர வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் அவர்கள் வேலை வாய்ப்பிற்குப் பதிவு செய்யக் கூடாது என்ற நிர்ணயத்தை அரசு பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்தால் வேலையில்லாத மற்ற மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு வசதி ஏற்படும் என்று பணிவன்போடு என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் பிற்பட்டோர் நலக் குழுவின் அறிக்கை ஏற்கனவே மாமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதில் பரிந்துரைகள் பல இருக்கின்றன. அதன் காரணமாகப் பிற்பட்ட மக்களுக்கும்

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

[1972 மார்ச் 8]

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இன்னும் எவ்வளவோ வசதிகள், வாய்ப்புகள் அதிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வாய்ப்பு முழுவதும் கிடைக்குமளவிலே அந்தப் பரிந்துரைகளின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே முதல்வரவர்களால் அளிக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை, ஏழைகளின் வரப்பிரசாதமாக இருக்கின்ற இந்த அறிக்கையை மீண்டும் மனமாரப் பாராட்டி, வரவேற்று, அதற்காக என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

50. Notification issued with Roc. No. 188981/70-E5, dated the 19th April 1971, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 relating to drainage in the area of Thirumangalam Town Panchayat of Madurai District. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 710, Labour, dated the 19th June 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Factories (Welfare Officers) Rules, 1953.

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 926, Labour, dated the 3rd August 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Factories Rules, 1950.